

Adventes Vēstis

2014. gada maijs, #05 (219)

Vienoti Krištus
cerībā

TĒMA:
BALTIJAS
ŪNIJAS
KONGRESS

INTERVIJA
AR JAUNO PRE-
ZIDENTU DĀ-
VIDU NIMMIKU

VENTSPILS
DRAUDZES
DIEVNAMS

MĪLESTĪBA –
LAULĀTO
GADALAIKS

SARUNA PĒC
KONGRESA
AR VALDI
ZILGALVI

Latvijas ziņas	4
Ārzemju ziņas	7
Tēma	8
Intervijas	12
Vārds mācītājam	16
Ģimene	18
Bērniem	20
Jauniešiem	22
ADRA	23

Pārmaiņu laiks

Šis žurnāla numurs ir nedaudz citāds nekā parasti – liela daļa no tā veltīta Baltijas ūnijas kongresam, tā gaitai un lēmumiem. Līdzīgu notikumu mēs bijām pieredzējuši pērn augustā beigās, kad kongress notika Adventistu baznīcas Latvijas draudžu savienībai. Arī Baltijas ūnijā ievēlēja jaunu vadītāju; padomē ievēlēti gan jauni, gan pieredzējušie darbinieki; gaidāmi jauni lēmumi un darbi. Mēs varam visu vienkārši vērot „no malas”, bet labāk, ja vismaz ar lūgšanām, bet vislabāk ar lūgšanām un praktiski atbalstīsim darbu, lai Dievs taptu zināms mūsu valstīs.

Tomēr bez uzmanības nav palikuši arī citi notikumi un aktivitātes: jauniešu konference Mālpilī, ikgadējā Pāru nometne, pasākumi vietējās draudzēs, it

īpaši jaunā dievnama atklāšana un iesvētīšana Ventspilī.

„Ne jau sevi mēs sludinām, bet Kungu Jēzu Kristu, un mēs esam jūsu kalpi Jēzus dēļ. Jo Dievs, kas sacījis: no tumsas atspīdēs gaismā, – ir iespīdējis mūsu sirdīs, lai apgaismotu Dieva godības atzīšanu Jēzus Kristu vaigā.” (1.Kor. 4:5,6)

Es ticu, ka tas, kas notika kongresā, kas notiek draudzēs, mūsu attiecībās un mūsu pašos – ir motivēts tāpat, kā Pāvila kalpošana tai laikā ticīgo grupām dažādās vietās.

Lai Dievs mūs visus svētī un vada!

*Tatjana Tomsone,
AV galvenā redaktore*

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 900 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Redakcija:
Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Ģirts ROZNERIS
Ivo RODERTS
Jana KUZMENKOVA
Juris KARČEVSKIS
Māris DEBNERS
Mārite LIPSKA
Valda REĶE

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienība

Vāka foto:
Mārtiņš ZILGALVIS

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Vilnis Latgalis
*Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps*

Lai Dievs piešķir gudrību

Pēdējā laikā sākam jau pierast pie tā, ka notikumi un situācija pasaulē mainās ļoti strauji, un Adventistu draudzes šajā jomā nav izņēmums. Pirms mēneša uzzinājām, ka gaidāmas pārmaiņas Transeiropas divīzijas vadībā, jo prezidents Bertils Viklanders paziņoja par savu lēmumu doties pensijā. Savukārt maija pirmajās dienās aizvadītais Baltijas ūnijas kongress atnesa arī daudz jaunumu. Kongresā tika ievēlēts jauns prezidents, Dāvids Nimmiks, (nu jau bijušais Igaunijas draudžu savienības prezidents), bet par sekretāru tika izraudzīts Guntis Bukalders, līdzšinējais komunikāciju nodaļas vadītājs. Par ūnijas mantzini atkārtoti ievēlēja Zigurdu Laudurgu. Kongresā tika ievēlēta arī Baltijas ūnijas padome atjauninātā sastāvā, kurā Latvijas draudžu savienību pārstāvēs tās vadītājs Vilnis Latgalis, draudžu pārstāvji Dzintars Vaivods un Inta Priede, kā arī mācītājs Viesturs Reķis. Kopš Baltijas ūnijas atjaunošanas kongresa 1989. gadā to 25 gadu garumā vadīja Valdis Zilgalvis. Šajā laikā ir piedzīvotas lielas pārmaiņas un attīstība. Viena no ievērojamākajām pārmaiņām bija vēsturiskā atgriešanās Transeiropas divīzijas sastāvā deviņdesmito gadu sākumā. Arī Lietuvas Misijas lauka izveide un mērķtiecīgi vadīta izaugsme līdz Lietuvas draudžu savienības statusam, kurš tika apstiprināts arī tikko kā aizvadītajā ūnijas kongresā. Baltijas ūnijas vadītāji Valdis Zilgalvis un Andrejs Āriņš daudzu gadu garumā ļoti aktīvi un rezultatīvi darbojās evaņģelizācijas jomā visās trijās Baltijas valstīs, iedvesmojot arī draudžu mācītājus un vadītājus ar savu personīgo piemēru vairāk uzmanības un laika veltīt misijai un ar to saistītajiem jautājumiem.

Kaut arī mana sadarbība ar Baltijas ūniju ir bijusi tikai nedaudz vairāk kā pusgada garumā, vēlos izteikt sirsnīgu pateicību visai komandai, kura darbojās saskaņoti un vienmēr bija gatava sniegt nepieciešamo atbalstu un palīdzību.

Jaunā ūnijas vadība vēl pagaidām ir tapšanas stadijā, jo kongresā laika trūkuma dēļ netika ievēlēti Misijas, Pastorālās kalpošanas un Jauniešu nodaļas vadītāji. Tas būs viens no pirmajiem uzdevumiem jaunievēlētajai ūnijas padomei.

Jaunajiem Baltijas ūnijas vadītājiem, padomes locekļiem un nodaļu vadītājiem novēlu īpašu Dieva gudrību, Svētā Gara vadību un Kristus klātbūtnes liecību – Viņa rakstura atklāsmi, Gara augli!

“Bet Gara auglis ir: mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labprātība, uzticamība, lēnprātība un atturība.” Galatiešiem 5:22

Turpināsim lūgt par draudžu vadītājiem Latvijā, Lietuvā un Igaunijā!

Turpināsim lūgt par Svētā Gara vadību atmodu draudzēs un dzīves izmaiņu jeb reformāciju!

Turpināsim lūgt par mūsu līdzcilvēkiem, lai Svētais Gars atver viņu sirdis Kristus mīlestībai un Evaņģēlija vēstij par Viņa drīzo atgriešanos!

Mans vēlējums Adventes Vēstu lasītājiem šoreiz no Jūdas Vēstules 20, 21 (Jaunajā tulkojumā):

“Bet jūs, mīļotie, uzceliet sevi kā namu savas ticības svētumā, un, Svētajā Garā lūgdamies, saglabājiet sevi Dieva mīlestībā un gaidiet mūsu Kunga Jēzus Kristus apzēlošanu uz mūžīgo dzīvību!”

Gaidāmie pasākumi

31. maijs

Vidzemes reģiona Bērnu un pusaudžu festivāls Cēsu dievnama telpās pl. 14:00.

7. jūnijs

Kurzemes reģiona Bērnu un pusaudžu festivāls Talsu dievnama telpās pl. 14:00.

Lieldienu koncerts

Aizkrauklē

19. aprīļa pēcpusdienā Aizkraukles draudze mūzikas skolā organizēja Lieldienu garīgās mūzikas koncertu par godu Kristus augšāmcelšanās notikumam. Uz koncertu aicinājām mūsu aprūpē esošās sociāli mazaizsargātās ģimenes, ar kurām sadarbojamies jau vairākus gadus.

Savās svētku sajūtās koncertā dalījās un dziedāja Dievu slavēja jaunieši no Rīgas – draudzes mācītāja Aina Kaspars dzīvesbiedre Simona, kā arī viņas māsa Ieva un Krista. Viņām patīk iepriecināt līdzcilvēkus. Priekšnesumus bija sagatavojuši arī draudzes bērni, kas sestdienās apmeklē Bībeles skolu, muzikālās vadītājas Kintijas Kleimanes vadībā. Koncertā jutāmiem brīvi, varējām dziedāt līdzīgi un piedzīvot to, kāds ir Dievs.

Pārdomās par svētkiem vēstījumu sniedza draudzes mācītājs Ainis Kaspars.

Kas vispār ir Lieldienas? Lieldienas ir laiks, kad tiek pieminēta īpaši Jēzus Kristus nāve un augšāmcelšanās. Bet šis stāsts par Jēzu var mums vēl kaut ko vairāk pavēstīt. Tas ieskicē to, ka Dievu jau nevar nogalināt. Ja arī cilvēks netic Viņa esamībai, tad Dievs ir taču tāpat. Viņš ir pāri esošajām lietām, Viņš ir pāri nāvei, pāri fiziskajām lietām. Dievs ir ar cilvēkiem vienmēr un visur, lai palīdzētu, stiprinātu, iedrošinātu iet labāku dzīves ceļu. Dievs ir tas, kas arī piedod. Lieldienas viennozīmīgi ir piedošanas laiks.

Bērnu pasākuma noslēgumā sagaidīja daži pārsteigumi – draudzes sarūpētās rotaļlietas un saldumi, kas mazajiem klausītājiem sagādāja lielu prieku.

Sarmīte Lauberte

Smiltenes „Smilšu graudi”

5. aprīlis bija Smiltenes draudzei ļoti nozīmīga diena. Šajā datumā oficiāli tika dibināts Smiltenes Ceļa meklētāju (CM) klubs „Smilšu graudi”. Tā dibinātājs un direktors ir mūsu draudzes loceklis Ansis Avišāns. Dievkalpojuma pirmajā daļā misijas ziņas no Indijas lasīja viens no topošajiem jaunajiem Ceļa meklētājiem Tomass Avišāns. Savukārt sabatskolu vadīja mūsu mācītājs emeritus Ārijs Glāzers. Par ceļa meklētājiem var kļūt bērni no 10 -15 gadu vecumam. Jāpiebilst, ka jaunāki bērni līdz 10 gadu vecumam veido organizāciju, kuru sauc par Piedzīvojumu meklētājiem, arī šādi bērni piedalījās svinīgajā ceremonijā, kļūstot par jaunajiem piedzīvojumu meklētājiem. Šis iesvētīšanas notikums tika atklāts ar dalībnieku svinīgu gājienu un Latvijas valsts himnu „Dievs svētī Latviju”, Ceļa meklētāju un Piedzīvotāju meklētāju himnām.

Īsumā iepazīstināšu ar Ceļa meklētāju klasēm jeb pakāpēm. Sešu gadu laikā viņi pabeidz sešas klases, kuras simbolizē atšķirīgas sveces. Ir viena galvenā svece, kas simbolizē CM organizācijas garu, to iededz CM direktors. Pārējās iededz direktora vietnieks. Pirmā ir zilā svece drauga klase, tā sniedz iemaņas un fizisko sagatavotību. Mērķis ir iedraudzēties citam ar citu un ar Dievu. Otrā ir sarkanā svece, kas pārstāv ceļabiedra klasi. Akcentēta tiek dzīves jēgas atklāšana un draudzība ar Jēzu Kristu. Savukārt zaļā svece nozīmē pētnieka klasi- piedzīvojumu meklējumi Dieva Vārdā un Viņa radības pētīšana. Pēc tam seko sudraba krāsa. Tā ir mežziņu klase, kuras nolūks ir sniegt jaunus atklājumus dabā un garīgajā pasaulē, lai iegūtu drošu, patiesu un īstu laimi. Piekrtā ir bordo (tumšsarkanā) krāsa. Tā ir ceļotāju klase, kuras mērķis ir fiziskās, prāta, kulturālās un garīgās attīstības studiju kurss, kas mudina pusaudzi attīstīt pilnīgu sevis izpratni un kristieša dzīvesveidu. Pēdējā, sestā, ir zelta krāsas svece. Tā ir gida klase, kas uzsvēr personīgo izaugsmi, garīgos atklājumus un attīsta Ceļa meklētāju vadītāju iemaņas.

Kad sešas CM pakāpju sveces ir iedegtas, direktors noliek uz galda sveci, kas simbolizē CM organizāciju. Tad viņš paskaidro kandidātiem, ka lielā svece simbolizē CM programmu, uzsverot tās augstos ideālus, ko realizē klubs. Tā simbolizē Ceļa meklētāja izaugsmi, darbojoties klubā. Tad direktors uzaicina Ceļa meklētājus aizdedzināt CM solījuma sveces, par kurām arī ir savs stāsts...

Tas viss risinājās, dibinot Smiltenes „Smilšu graudus”. Ar savu klātbūtni atbalstīja Rūjienas CM klubs „Gulbji” un Valkas CM klubs „Vilki”. Latvijas CM Vidzemes reģiona koordinatore Inta Priede nolasīja sveicienu jaunajiem Ceļa meklētājiem,

kuru sūtīja Latvijas CM organizācijas vadītāja Guna Rīmane. CM klubs „Gulbji”, sveicot jauno Smiltenes klubu, uzdāvināja no papīra pašdarinātu skaistu, baltu gulbi. Jaunie Ceļa meklētāji kā dāvanu saņēma jaunās Bībeles un vismazākie – grāmatas. Visus sveica arī Ārijs Glāzers, sakot, ka bērni ir ne tikai mūsu nākotne, bet arī šodiena un var kļūt par veiksmīgiem evaņģēlija pasludinātājiem pieaugušajiem.

Ingus Elmanis

■ “Radu salidojums”

Šā gada 22. martā pie mums, Madonas draudzē, atbrauca ciemiņi no Siguldas draudzes. Ienākot dievnamā, bija dzirdamas Siguldas jauniešu jaukās dziesmas. Bija pilna zāle.

Parasti jaunā iesaukuma Ceļa meklētāji tika aicināti uz nodarbībām pl.14:00, bet šajā reizē CM tikai aicināti uz dievkalpojumu. Pusaudžiem ļoti, ļoti patika redzēt Siguldas jauniešus un vērot viņu uzstāšanos. Gan apcerējumu, gan svētrunu vadīja abu draudžu mācītāji: apcerējumu – Madonas Agris – un svētrunu – Siguldas Edgars. Pēc tam bija pusdienas – daudz dažādu sarunu. Pēc tam pastaiga pa Madonu.

Dažas atsauksmes:

RUTA: Visiem patīk ciemiņi, bet šoreiz sagaidītais pārsniedza visas cerības. Pirmkārt, sen nebija piedzīvots, ka Madonā zālē nav nevienas brīvas vietas. Otrs pārsteigums – jaunie CM ieradās jau uz dievkalpojuma sākumu, un pēc seniem laikiem Madonā bija bērnu sabatskola. Trešais – Siguldas jaunieši bija kuplā skaitā, un bija daudz muzikālu priekšnesumu. Nevar nepieņemt Gintu, kas stāstīja misijas ziņas, kuras Siguldā notiekot katru reizi. Un kā stāstīja! Bija sagatavoti video gan par Āfrikas valsti, gan mūsu brāļiem un māsām un viņu slavēšanas un dziedāšanas paradumiem. Pēc dievkalpojuma bija kopīga pusdienas, kuru laikā notika dabīga sagrašanās pēc interesēm. Madonas jaunajiem CM bija interesanti uzzināt par Siguldas “Klinšu Ērgļiem” un viņu aktivitātēm. Noslēgumā izturīgākie gāja kopīgā pastaigā pa Madonu. Kāds garāmgājējs interesējoties jautāja: vai tas jums kāds radu saiets? Jā, tas tiešām bija neaizmirstams tuvu radu – brāļu un māsu – salidojums.

SARMĪTE: Pārsteidza arī tas, ka Siguldas draudzē kalpo gados jauns mācītājs, un arī starp māsām un brāļiem bija gados jauni cilvēki. Pats galvenais – viss notika par godu mūsu Kungam Jēzum Kristum.

ASJA: Māsa Ginta stāstīja un uz ekrāna parādīja, kā notiek mācības Āfrikas skolās. Tur apstākļi ir daudz grūtāki nekā pie mums, Latvijā. Ir vietas, kur stundas notiek koku paēnā, jo nav telpu, kur mācīties. Dievs pazīst katru cilvēku. Lai evaņģēlija darbs ietu uz priekšu šajā zemē, arī mums ir jāpalīdz, lūdzot, palīdzot ar materiāliem.

Juta Daniela Griezāne

■ “Ātri, ātri! Man jāizlasa kaut kas gudrs!”

Aprīlī Rēzeknes draudzes Ģimeņu nodaļas vadītāji Irina un Vitālijs Mačņevi aicināja uz tikšanos ģimeņu pārus, lai kopā izglītos jautājumā par sievietes vajadzībām, lai viņa justos laimīga. Tikšanās tēma saucās: “Kā sievietei likt justies tā, it kā viņai būtu dāvināti miljoni?”

ģimeņu tradīcijām, kopjot un bagātinot savas laulāto draugu attiecības.

Kāda sieva pastāstīja notikumu no savas dzīves. Nesen viņas jaunākais sešgadīgais dēls, atnākot mājās, steidzīgi vilka nost ielas apavus un virsdrēbes, kliežot: “Ātri, ātri, man jāizlasa kāda grāmata!” Mamma neizpratnē tikai raustīja plecus: “Kāda grāmata?” Viņš ātri ieskrēja savā istabā un sāka strauji šķirstīt kādu grāmatu. Dēls neatlaidīgi turpināja: “Man jāizlasa kaut kas gudrs!” Kaut ko nedaudz izlasījis, ātri aizskrēja pie tēta. Vēlāk noskaidrojās, ka tētis bija apkampis vecāko dēlu pēc tam, kad tas bija kaut ko jaunu izlasījis par bitēm, kuras viņi kopj savā saimniecībā. Arī jaunākais dēls gribēja tādu pašu uzmanību no tēta, tāpēc sapratis, ka nepieciešams izdarīt kaut ko tādu pašu kā brālim. Šī mazā ilustrācija mūs mācīja, cik bērniem un pieaugušajiem, gan sievietēm, gan vīriem, ir nepieciešama uzmanība. Dāvāsim to, lai mūsu ģimenes būtu stipras un mīlestības piepildītas! Paldies vakara vadītājiem par ieguldīto laiku un entuziasmu! Savā dzīvē mēs bieži vēlamies, lai būtu laimīgi, bet citi pret mums izturētos labi. Dzīvosim tā, lai mēs savā attieksmē un darbībā būtu labi pret citiem, bet apkārtējie – laimīgi!

Elīna Ģipsle

■ Saulespuķes Madonā

8.martā Madonas draudzē notika Sieviešu kalpošanas nodaļas organizēts dievkalpojums. Dievkalpojumā pirmo reizi tika iesaistīti arī jaunie Ceļa meklētāji, kas mūsu draudzē nāk tikai no janvāra. Uzaicinājām viņu mammas, un kāda arī atsaucās. Pusaudžiem tika uzticēts līdzdalīt mācības, ko mēs no saulespuķēm varam pieņemt savā garīgajā dzīvē, lai gūtu panākumus. Ingrīda interesanti izstāstīja bērnu stāstiņu, katram klausītājam uzdāvinot viņa vārdā nosauktu sēkliņu un podiņā iestādītu saulespuķes dēstiņu ar vēlējumu izaudzēt šo sēkliņu un nest daudz, daudz augļu, kas ir iespējams, tikai paliekot kopā ar Jēzu.

Pēc svētrunas bija dažādas stacijas. Bērniem Sarmītes un Danielas vadībā bija uzdevums uz papīra izveidot no sēkliņām īstu saulespuķi. Baibas ziņā bija lūgšanu un apsolvājumu stacija. Ruta norādīja uz patiesības spoguļi, kurā tika atmaskoti velna meli, un visi tika iedrošināti un stiprināti, “ka esmu tik brīnišķīgi radīts”. Un noslēgumā Tamāras saorganizētā gardā maltīte, kurā dažādos veidos varējām baudīt saulespuķu garšas īpašības. Paldies arī Skaidrītei, kuras mājās notika komandas sanāksmes un lūgšanu brīži. Kopīgi darbojoties komandā, mēs varam īsā laikā daudz paveikt, un ceram uz turpmāku veiksmīgu darbu.

*Ruta Griezāne,
Madonas draudzes SKN vadītāja*

TO DIEVS IR DARĪJIS...

“Es tad pieminu Tā Kunga darbus, es tad tiešām dziļi savā sirdī pieminu Tavus brīnuma darbus kopš senseniem laikiem. Es tad ilgi pārdomāju Tavus darbus, es apsveru sevī un paužu savās dziesmās visu, ko Tu dari. Ak, Dievs, Tavs ceļš ir svēts! Kur ir vēl kāds tik liels Dievs kā Tu, ak, Kungs? Tu esi Dievs, kas dara brīnumus; Tu esi tautām darījis zināmu Savu spēku.” (Ps.77:12-15)

Vispirms daži īpaši dati no Ventspils draudzes vēstures.

2004. gadā tiek pieņemts lēmums par dievnama celtniecību, un draudzes budžetā tiek izveidots īpašs celtniecības fonds, jo mērķis ir uzcelt no jauna daudz plašākas telpas, nojaucot veco ēku. Ticībā māsas un brāļi katru mēnesi iespēju robežās ziedo līdzekļus. Turpinās darbs pie īpašuma sakārtošanas.

2007. gadā tiek nopirkta zeme zem īpašuma. Var nopietni domāt par celtniecību. 2010. gadā vecā ēka tiek nojaukta un sākas projekta izstrāde.

2012. gada 30. maijs – pamatakmens ielikšana. Tajā brīdī no draudzes celtniecības fonda ir apmaksāti visi izdevumi par projektiem – gan vecās mājas nojaukšanas projektu, gan jaunā dievnama projektu. Vēl draudzes fondā atliek 2500 Ls pamatiem.

Tad īpašā veidā sāk darboties Dievs. Kāds biznesa cilvēks uzrunā mani un saka, ja paveiksies viņa biznesa plānos, tiks apmaksāti pamata bloki. Tā arī notiek, un celtniecības darbi var raiti sākties.

Kāda firma, zinot mūsu mērķus, ieskaita savienības fondā dievnama celtniecībai līdzekļus. Tad uzrunā kāds brālis, kurš pastāsta sava biznesa ceļu. Vairākus gadus viss bijis iestrēdzis. Tad viņš solījis Dievam ziedot Viņa darbam. Tajā brīdī, kad mums paveras iespēja sākt celtniecību, nokārtojušies arī viņa biznesa plāni, un viņš apmaksā celtniecības materiālus visam dievnamam, ieskaitot jumta materiālus.

Paldies Dievam un brāļiem! Paldies firmai SIA „R.A. Kaspari”, kas uzņēmās vadīt celtniecības darbus! Paldies brāļiem draudzē un viņu ģimenēm par viņu uzupurēšanos vakaros un brīvā

laikā, veicot celtniecības darbus!

Pienāk 2012. gada vēls rudens, un dievnams ir jau zem jumta! Tad celtniecības apmaksā iesaistās arī Latvijas draudžu savienība ar saviem līdzekļiem. Šeit vieta izteikt sirsnīgu pateicību jums, visiem brāļiem un māsām Latvijā, kas uzticīgi un labprātīgi ziedojat ticībā savienības izveidotajā 1% celtniecības fondā,

runa. Otrā rītā zvanu viņam, lai izteiktu pateicību. Ļoti zīmīgi ir viņa vārdi: „Lūdzu, nesaki summu, negribu zināt. Tas ir mūsu otrais desmitais – kad saņē-

mam, noliekam.”

Šis ziedojums radīja iespēju nopirkt visam dievnamam siltināšanas materiālus un kalpoja kā stimuls tālākai darbībai. Šādi otrie desmiti laika gaitā ienāca vēl.

Paldies arī Transeiro-

kurā katru mēnesi krājas līdzekļi tieši šādiem mērķiem – Latvijas dievnamu vajadzībām. No šī fonda celtniecības laikā tika saņemti līdzekļi arī turpmāk. Tādēļ aicinu: uzticīgi ziedosim šajā fondā, jo Latvijas draudzēm dažādās vietās vēl ir vajadzīgi dievnami! Katrs dievnams ir īpaša liecība pilsētai par to, kāds ir Dievs.

Tajā laikā pēkšņi saņemu zvanu no kāda brāļa (faktiski tā ir ģimene, jo tas ir kopīgs lēmums) – vēlos satikties! Tikšanas laikā tiek pasniegta aploksne Ventspils dievnama celtniecības vajadzībām. Tā sagadās, ka tas ir vēls vakars un mums ir tikai dažu minūšu sa-

pas divīzijai par atbalstu, lai gan mūsu dievnama celtniecība nebija ieplānota viņu budžetā. Dievs gādā, Dievs svētī, no Viņa rokas mēs saņemam, lai dotu!

2014. gada 12. aprīlis – dievnama iesvētīšana. Klātesot brāļiem Vilnim Latgalim un Andrejam Āriņam, kā arī citiem Ventspils kristīgo draudžu mācītājiem, notika dievnama iesvētīšanas dievkalpojums. Kā kāds brālis no kaimiņu draudzes izteicās: „Bija jūtama īpaša Svētā Gara klātbūtne.”

Sirsnīga pateicība Dievam, brāļiem un māsām! Turpināsim uzticīgi ziedot, jo Latvijā vēl daudzviet ir nepieciešami dievnami Dieva darba paveikšanai!

Miljons vienā sabatā

Kā zināms, reizi ceturksnī visās adventistu draudzēs tiek vākti ziedojumi, kurus sauc par 13. sabata ziedojumiem. Tie tiek ievākti pēc misijas ziņām konkrētiem projektiem, katru reizi izvēloties vienu no 13 adventistu divīzijām. Misijas ziņās par šo divīziju stāsta visa ceturkšņa garumā.

Pagājušā gada pēdējā sestdienā pirmo reizi baznīcas vēsturē saziēdota summa ir pārsniegusi miljons dolāru. Toreiz nauda tika vākta Transeioņas divīzijas vajadzībām, lai palīdzētu misijas centriem Grieķijā un Maķedonijā.

Kā atzīst Adventistu baznīcas galvenais mantzinis Roberts Lemons, lai gan Amerikā un daudzās Eiropas valstīs ekonomika stagnē, kopējie ziedojumi un desmitās tiesas nodotais apmērs ir stabils.

Baznīca ir apkrāpta

Pagājušajā gadā veiklas krāpnieciskas shēmas rezultātā Adventistu baznīcai ir izkrāpts aptuveni pusmiljons dolāru, kurus, visticamāk, neizdosies atgūt. Šobrīd notiek izmeklēšana un centieni atrast vainīgo.

Noziegums notika apmēram 4 nedēļu garumā. Uzlaužot vai kā citādi iegūstot paroli, noziedzniekam izdevās uzlauzt kontu, ar kuru viens Ģenerālkonferences darbinieks rosina īstenot naudas pārskaitījumus. Izliekoties par šo darbinieku, noziedznieks deva norādījumus baznīcas finansistiem veikt pārskaitījumus it kā baznīcas vajadzībām uz viltus kontiem. Kopumā tika veiktas 16 transakcijas uz naudas kontiem, no kuriem nauda pēc tam pārskaitīta tālāk. Kā atzīst galvenais mantzinis Roberts Lemons, krāpnieki, kas tā darbojas visā pasaulē, rūpīgi gatavojas šādiem noziegumiem. Viņi ilgstoši pēta e-pastu saraksti, lai visus transakciju lūgumus sagatavotu pēc iespējas ticamākus. Elektroniskās vēstules tiek rakstītas, izmantojot atbilstošu leksiku un pat ievietojot kādus personiskus komentārus, kuros informācija iegūta no privātas sarakstes. Visa sarakste tiek kontrolēta,

lai atpakaļ sūtītās atbildes nenonāktu pie īstā darbinieka.

Arī laiks tika izvēlēts atbilstoši. Pirmā transakcija veikta, kad vairāki atbildīgie darbinieki, kuriem vajadzētu rasties jautājumiem par naudas pārskaitījuma mērķiem, bija devušies komandējumā vai atvaļinājumā.

Baznīcas vadība neslēpj, ka finanšu darbinieki ļoti pārdzīvo par notikušo. ASV Federālās autoritātes šobrīd veic izmeklēšanu. Bet Ģenerālkonference ir pārskatījusi visas instrukcijas, kas nodrošina naudas pārskaitījumus.

Adventistu seriāla nebūs

Lielas diskusijas raisījis ir Adventistu baznīcas Ģenerālkonferences lēmums pārtraukt finansēt un atbalstīt 11 interneta sēriju projektu, kas saucās „The Record Keeper”.

Tā bija iecerēta kā 11 sēriju filma par diviem eņģeļiem Kedenu un Larusu, kuri cenšas saglabāt savu draudzību pēc tam, kad debesīs izcēlies pilsoņu karš. Tikmēr vēl viens eņģelis Reina pieraksta visus notikumus, cenšoties izraisītajā haosā atrast kādu jēgu.

Šīs filmas bija paredzētas kā palīg līdzeklis, lai saprastu lielo cīņu starp labo un ļauno. Iecere bija, ka filmu pavādīs Bībeles studijas, un sērijām bija jābūt kā iedvesmotājam turpināt pētīt Bībeli.

Iemesls, kādēļ Baznīcas vadība nolēmusi pārtraukt sēriju uzņemšanu, ir strīdīgais mākslinieciskais sižets. Kā atzinis Bībeles Izpētes institūts, filmu saturs varētu Baznīcai radīt sarežģītu situāciju. Scenārijs nav balstīts uz Bībeli, un Bībeles studijas varētu nonākt pretrunā ar seriāla sižetu. Tas savukārt varētu raisīt apjukumu un pārpratumus. „Septītās dienas adventistu baznīcas vadība vēlas lietot un attīstīt radošas evaņģelizācijas metodes, kas ir uzticīgas Rakstiem un septītās dienas adventistu ideāliem aizsniegt tos iedzīvotājus, kurus nekad nevarēs ietekmēt ar tradicionālu evaņģelizāciju,” saka baznīcas vadītājs Teds Vilsons. Tomēr šajā gadījumā, pēc Ģenerālkonferences

administrācijas domām, mākslinieciskā pieeja nav bijusi saskaņā ar Bībeli. Vadītāji izteica vēlmi, lai šādās filmās vairāk tiktu atklāta Dieva mīlestība, radīšanas pilnīgais darbs, glābšanas plāns un zemes un debess atjaunošana tā, kā tas ir rakstīts Bībelē.

Seriāla veidotāji ir paiduši nožēlu par to, ka viņu darbs ir apturēts. Diskusijās, kas izvērtušās internetā, baznīcas vadībai tiek pārmesta nespēja izprast radošo un māksliniecisko pieeju. Tikmēr ir adventisti, kas vāc parakstus petīcijai, kurā iebilst vispār pret filmu veidošanu un skatīšanos, sakot, ka kino un adventisms ir nesavienojami.

Izdevniecības grūtības

Adventistu vecākā izdevniecība Review and Herald Publishing Association, kura ir vecāka par pašu adventistu organizāciju un pastāv jau 165 gadus, ir nonākusi finansiālās grūtībās.

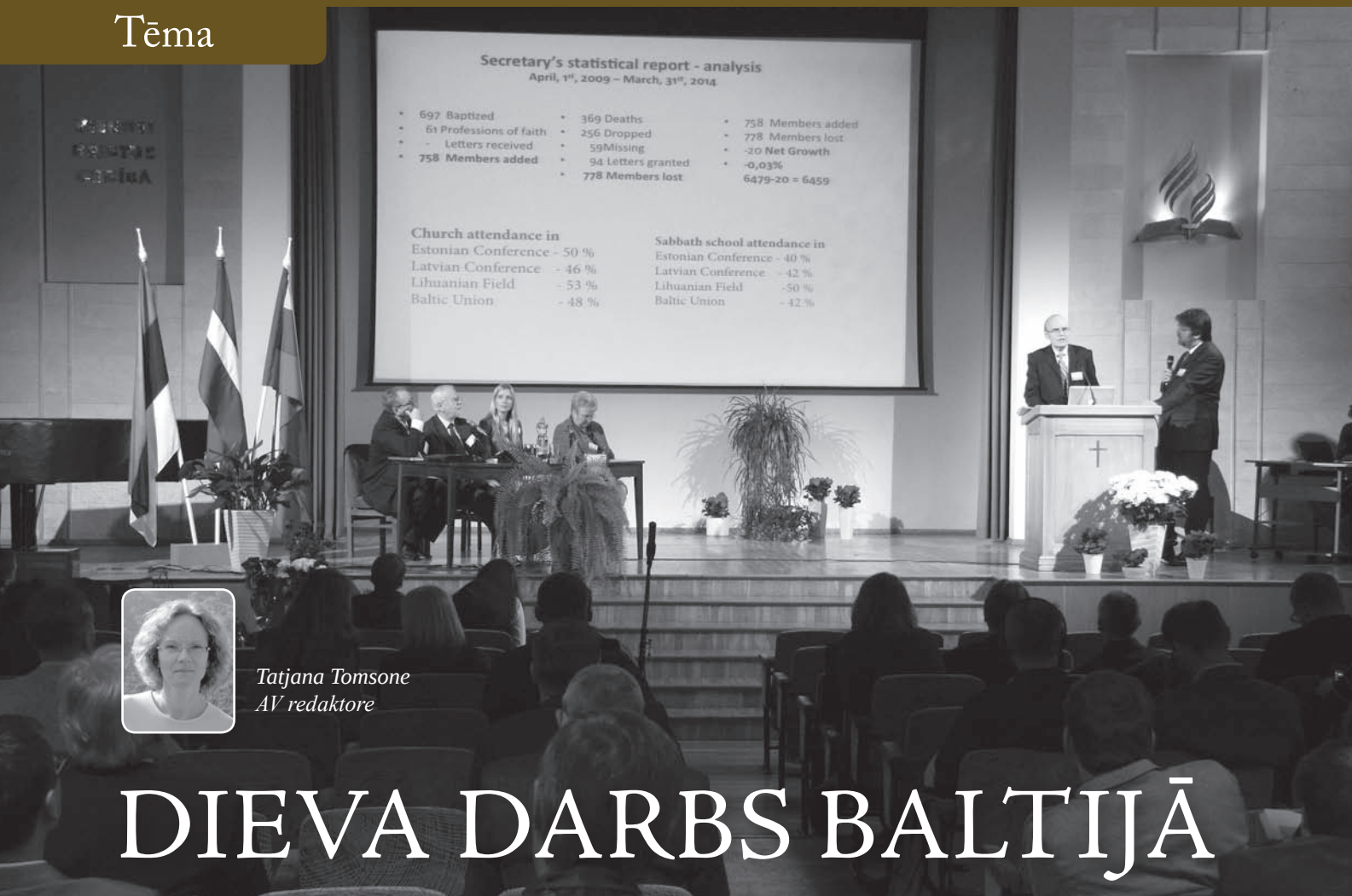
Pagājušais gads tika beigts ar gandrīz miljons dolāru lieliem zaudējumiem, un izdevniecības valde aprīlī sprieda par pasākumiem, kā stabilizēt uzņēmuma darbu. Trīs nedēļu laikā tapa un 24.aprīlī tika apstiprināts izdevniecības glābšanas plāns. Tas ir plašs un skar visas jomas.

Izdevniecība turpmāk savu darbu orientēs uz Ziemeļamerikas grāmatu tirgu. Vairāki desmiti darbinieku zaudēs darbu. Ar daudziem jau ir panākta vienošanās par darba attiecību izbeigšanu. Arī iespiesto grāmatu skaits būs mazāks nekā sākotnēji plānots. Tāpat daļa īpašuma tiks iznomāta, izdevniecībai sašaurinoties, un iekasētā nomas maksa papildinās pašas izdevniecības budžetu. Plāns paredz samazināt zaudējumus par apmēram miljons dolāriem šogad un ietaupīt pusotru miljonu nākamajā gadā.

Valde atzīst, ka notiekošais ir sāpīgs, bet šajā brīdī vajadzīgs process, lai Review and Herald pārdzīvotu krīzi un varētu atkal sekmīgi strādāt.

*No adventistu ziņu aģentūras
ANN ziņām.*

Tatjana Tomsone
AV redaktore

DIEVA DARBS BALTIJĀ

Kamēr daudziem 1. maijā un nākamajās dienās bija iespējams izbaudīt brīvdienas un apdarīt savus mājas darbus, Rīgā, Baznīcas ielā 12a, pulcējās delegāti no visām Baltijas valstīm, lai piedalītos Adventistu draudžu Baltijas ūnijas kongresa darbā. Trīs dienu garumā notika intensīvs darbs, atklātas diskusijas, arī Dieva vārda un mūzikas baudīšana. Un kongress nesis pārmaiņas – ūnijā ir mainījusies vadība.

1 maijs Baznīcas ielā bija neierasti rošīgs ceturtdienai. Jau pl.10:00 no rīta sākās Baltijas ūnijas kongresa delegātu reģistrācija, un plkst.11:00 visus klātesošos uzrunāja ūnijas ilggadējais vadītājs Valdis Zilgalvis. Viņš iepazīstināja ar viesiem – Transeiropas divīzijas vadītāju dr.Bertilu Viklanderu un sekretāri Odriju Andersoni (Audrey Andersson) –, kuriem, saskaņā ar noteikto kārtību, bija jāvada šis kongress. B.Viklanders arī uzrunāja delegātus, daloties savās pārdomās, kā efektīvāk veikt Dieva darbu Baltijā un darīt Dievu zināmu cilvēkiem.

Tad kongress sāka savu ierasto gaitu – Mandātu komisija ziņoja, cik delegāti ieradušies: no 66 delegātiem 65 bija klāt, tas nozīmēja, ka kongress var sākt pilnvērtīgu darbu. Tika izvēlētas kon-

gres protokolistes – Madara Daukste un Andrija Cīrule.

Pārmaiņas Lietuvā

Visiem klātesošajiem pirmais lēmums, kurš bija jāpieņem, bija ļoti patīkams. Adventistu baznīca Lietuvā ir augusi un ir īstenojusi visus nosacījumus, lai no misijas lauka pārtaptu par Lietuvas draudžu savienību jeb konferenci. Tas nozīmē, ka turpmāk Lietuvas draudžu savienības kongresos delegāti paši varēs izvirzīt un lemt par bīskapu un citiem svarīgiem jautājumiem tā, kā tas noticis ir Latvijā. Ūnijas kongresa delegāti visi vienbalsīgi pacēla savas balsošanas karņiņas, atbalstot šo priekšlikumu.

25 gadus vadītāja darbā

Kā jau parasti kongresā, par savu darbu atskaitījās ūnijas vadītājs Valdis Zilgal-

vis. Zīmīga atskaite bija ar to, ka viņš pieminēja ne tikai pēdējos 5 gadus, bet atskatījās uz 25 gadiem, kopš ir vadījis Baltijas ūniju. Šķiet, viņš bija gatavs atskaitīties par padarīto darbu, kuru tālāk, iespējams, vajadzēs uzticēt veikt citam cilvēkam... Pirms 25 gadiem, kad vēl Latvija nebija atguvusi neatkarību, Valdis Zilgalvis kļuva par pirmo ūnijas vadītāju pēc padomju okupācijas.

Savā atskaitē V.Zilgalvis pieminēja statistiku: Baltijas ūnijā pašlaik ir 89 draudzes, kurās kalpo 64 mācītāji. Kopējais draudzes locekļu skaits ir 6456, uz draudzi nāk arī viņu 657 bērni. Draudžu savienības pēdējo piecu gadu laikā vadīja un vada: Tinu Jugars un pēc tam Dāvids Nimmiks Igaunijā, Viesturs Reķis un tagad Vilnis Latgalis Latvijā, Bertolds Hibners Lietuvā. Viņiem un viņu darba palīgiem tika izteikta pateicība.

Atskatoties uz iesākto un padarīto, izskanēja arī ieceres un idejas. Viena no tām ir Bībeles izpētes institūta izveide, kura mērķis būtu apmācīt draudzes ganus, kā arī konsultēt dažādos Bībeles jautājumos.

Tika izteikta pateicība visiem, kas iepriekšējos gadus palīdzēja darbā, kalpoja un atbalstīja. Valda Zilgalvja atskaite tika vienbalsīgi akceptēta.

Baltijas ūnijas prezidents Valdis Zilgalvis sniedz kongresam atskaiti par aizvadītajos 5 gados paveikto.

Skaitļi draudzēs

Līdzīgi zīmīga bija sekretāra Andreja Āriņa atskaite, kurā arī viņš pieminēja pagājušos 25 gadus, kad ir pavadīti amatā. Šajos gados 9512 draudzes locekļi pievienojušies ar kristību draudzēm Baltijā. Pēdējo 5 gadu laikā kristījušies 758 cilvēki. 25 gadu laikā draudžu skaits palielinājies no 42 līdz 89, no 2761 līdz 6459 draudzes locekļiem. Delegātu mapēs varēja atrast vairākas lapas ar atskaitēm par situāciju dažādos laika posmos sākot no 1989.gada līdz š.g. aprīlim.

Runājot par pēdējiem 5 gadiem, 74 adventistu misijas projektu rezultātā kristījušies 193 cilvēki. Notikuši 12 Bībeles semināri, organizētas 48 Bībeles studiju programmas, 9 ALFA kursi un 4 evaņģelizācijas pasākumi ieslodzījumu vietās, kuru laika kristīts 121 cilvēks. Tāpat bijuši 75 mācītāju apmācību semināri, A.Āriņš pats 425 reizes apmeklējis dažādas draudzes, ordinēti 7 mācītāji. Šobrīd Baltijas ūnijā esošajās draudzēs kalpo 37 ordinēti un 28 neordinēti mācītāji.

Arī A.Āriņš pateicās visiem, kas atbalstījuši viņa darbu un kalpošanu, un novēlēja, lai draudzes turpinātu augt Dievam par godu.

Finansiālā situācija baznīcā

Kā nākamais tika uzklauts mantziņa Zigurda Laudurga ziņojums par ūnijas finansēm, aktīviem, fondiem utml., bez kā nevar iztikt neviena organizācija. Delegātu mapēs varēja atrast Ģenerālkonferences veiktā audita atskaiti. Ūnijas finansiālā situācija ir stabila, un, pateicoties tālredzīgai finanšu politikai un Transeuropas divīzijas atbalstam, arī krīzes gados ūnija varēja turpināt atbalstīt konferences. Tendence arī rāda, ka katru gadu ienākumi aug, bet kopš 2011.gada visiem darbiniekiem ir nodrošināta pensija – nauda tiek noglabāta īpašā pensijas fondā. Līdzekļi ir izmantoti saprātīgi, arī pāriešana uz eiro ne Igaunijā, ne Latvijā nekādā veidā nav ietekmējusi situāciju.

Katru gadu pārpalikums tiek novirzīts draudžu savienībām. Arī desmitā ienākumi katru gadu salīdzinājumā ar iepriekšējo nedaudz pieaug, un tas ir draudzes locekļu uzticības rādītājs. Ziedojumi, ko mēs ievācam pēc misijas ziņām, ir dāsnī, un tie palīdz atbalstīt dažādus projektus. Kā teica Z.Laudurģs, katrs lits un eiro ir Dieva svētība. Un finanšu atskaitēs mēs šīs svētības varam labi saskatīt.

Darbojošās personas

Pēc pusdienām tika nosaukts Orgkomitejas sastāvs, kuras pienākums bija izlemt, kas piedalīsies Ievēlēšanas komitejas darbā (viņi savukārt nominēja kandidātus ūnijas vadītāja, sekretāra, mantziņa amatam, kā arī ūnijas pado-
mei).

Orgkomitejā no katras Baltijas valsts darbojās 5 cilvēki, no Latvijas bija Daumants Kleimanis, Andris Pešelis, Mārite Lipska, Juris Karčevskis un

Mārtiņš Subatovičs.

Ievēlēšanas komitejas sastāvā, saskaņā ar ūnijas statūtiem, bija jābūt 9 līdz 13 cilvēkiem, komiteju vadīja Transeuropas divīzijas prezidents. Ievēlēšanas komiteju veidoja Dr.Bertils Viklanders, Vilnis Latgalis, Bertolds Hinbners, Jaanus Janari-Kogerman, Kart Vahtramae, Lauri Beekman, Inta Priede, Dainis Rudzītis, Juris Cīrulis, Virginijus Radžius, Mantas Kučinskas, Algimantas Jankevičius.

Bija izraudzīta arī Statūtu komiteja, kuru veidoja visu konferenču, kā arī ūnijas un divīzijas sekretārs.

Bija gaidāma lielākā intriga. Ievēlēšanas komiteja devās izraudzīt kandidātu ūnijas vadītāja amatam. Tikmēr zālē par savu darbu atskaitījās departamentu un nodaļu vadītāji.

Darbs draudzēs

Tālivaldis Vilnis Sabatskolas nodaļas un Personīgas kalpošanas nodaļas atskaitē stāstīja par padarīto, apmācībām un semināriem. Īpaši tika pieminēts M.Hamiltona seminārs par mācekļību. Katrā valstī vairāk vai mazāk aktīva ir Bībeles korespondences skola, kura arī nes savus augļus.

Rūta Zilgalve iepazīstināja ar Bērnu un

Kongresa delegāti no Igaunijas, Lietuvas un Latvijas.

Sieviešu kalpošanas nodaļas darbu pēdējo 5 gadu laikā. Ūnijā liela uzmanība pievērsta skolotāju apmācībai. Ir bijuši dažādi semināri, sagādāti palīgmateriāli. Vairāki skolotāji piedalījušies īpašās Transeuropas divīzijas mācībās un ieguvuši sertifikātus. Liepājā un Kauņā darbojās t.s. Messy church – tas ir labs veids, kā iesaistīt bērnus ar vecākiem, kas nav draudzē.

Atsevišķi tiek domāts par to, kā iedrošināt sievietes draudzēs, sniegt atbal-

stu viņām, palīdzēt veidot attiecības ar Dievu. Arī šajā jomā bijuši dažādi pasākumi. Sievietes vada dievkalpojumus, lūgšanu grupas, baznīcas pasākumus, labdarības misijas darbu, palīdz ALFA kursus un atbalsta savus vīrus, kas kalpo Dievam.

Komunikācijas nodaļas vadītājs Gun-tis Bukalders iepazīstināja ar mediju jomā īstenotajiem projektiem, izdevumiem, WEB lapām. Arvien vairāk tiek izmantotas mūsdienu tehnoloģijas, piemēram, aktuāls ir jaunais Bībeles tul-

lēmumu, ar līdzšinējiem darba rezultātiem dalījās ūnijas Izglītības departamenta vadītājs, Igaunijas draudžu savienības prezidents Dāvids Nimmiks. Tika runāts par iespējām mācītājiem izglītoties. D.Nimmiks ir pārliecināts, ka mācīties un iegūt izglītību ir ļoti svarīgi, lai varētu tālāk mācīt citus.

Jaunais prezidents ievēlēts!

Varbūt tā bija tikai sakritība, ka tieši pēc D. Nimmika uzstāšanās ieradās Ievēlēšanas komitejas vadītājs B.Viklanders un paziņoja kandidāta vārdu ūnijas vadītāja amatam nākamajiem 5 gadiem. Šis noteikti bija gaidītākais brīdis kongresā. Ievēlēšanas komiteja bija vienojusies par D. Nimmiku. Balsojums kongresā bija ļoti pārliecinošs – visi delegāti nobalsoja par.

D. Nimmiks ir dzimis 1963. gada 18. aprīlī Kazahstānā. 8 gadu vecumā viņa ģimene pārcēlās uz Igauniju. Audzis mācītāja ģimenē kopā ar 2 vecā-

kiem brāļiem – Viktoru un Villi, kuri abi tagad kalpo kā adventistu mācītāji. Kopā ar sievu Allu ir 4 bērni: Aldars (28 g.), Hellevi (25 g.), Hanna (19 g.) un Theodora (16.g.). Dēls Aldars pašlaik studē Endrjūsa universitātē. Pats Dāvids studējis gan Zaokskā, gan pabeidzis mācītāju apmācības studiju kursu Rīgā, ka arī reliģijas kursu Nūboldas koledžā. Kopš 1993.gada kalpo Igaunijā kā mācītājs, no 2010. līdz 2014. gadam bija Igaunijas draudžu savienības sekretārs, bet kopš 2014. gada vasaras – Igaunijas draudžu savienības vadītājs.

Savā īsajā uzrunā viņš aicināja ikvienu būt ar Dievu dzīvēs, personīgās, draudzīgās attiecībās. Aicināja, lai lūdzam

par darbu ūnijā, lai visi esam pazemīgi, mīloši, draudzīgi – īsti kristieši.

Jaunieši

Ievēlēšanas komiteja devās apspriest nākamās kandidatūras ūnijas administrācijas darbam. Tikmēr Jauniešu nodaļas vadītājs Ivo Kasks atcerējās notikumus un pasākumus, kad jauniešiem no visām 3 valstīm bija iespēja kopā mācīties un darboties. Pavisam nesen (martā) notika evaņģelizācijas pasākums IMPACT Tallinā. Šajā misijas darbā iesaistījās jaunieši no visām trim Baltijas valstīm.

Neveiksmīgie plāni

Visas organizācijas izstrādā darbības plānu, ko tās grib izdarīt nākamajos gados. Arī Adventistu baznīcā top līdzīgi plāni gan atsevišķām draudzēm, gan dažādos administratīvos līmeņos.

Valdis Zilgalvis kongresa delegātus iepazīstināja ar ūnijas sagatavoto stratēģiskā plāna projektu nākamajiem gadiem. Plāna moto ir „Darīt Dievu zināmu”. Taču līdzīgi kā notika pagājušajā gadā Latvijas draudžu kongresā, arī šeit izskanēja gan iebildes, gan ieteikumi. Piemēram, Ansis Roderts ieteica plānam pievienot atsevišķu sadaļu par veselības kalpošanu. Un pēc „labas” tradīcijas stratēģiskais plāns netika atbalstīts tādā variantā, kāds bija sagatavots līdz kongresam. Ar labojumiem un

Iesākot kongresa otro dienu, delegātus uzrunā Trans-eiropas divīzijas sekretāre Audrija Andersone.

kojums mobilajos telefonos. Ir vajadzīga tehnika (investīcijas), bet visvairāk baznīcai nepieciešami ieinteresēti un radoši cilvēki, kas grib darboties šajā jomā.

Ģimenes kalpošanas nodaļas atskaitē izskanēja pateicība Dievam par iespējām kalpot. Var atsevišķi pieminēt atskaiti par izdevniecību darbu, kuru sniedza Z.Laudurģs. Joprojām notiek kolportāžas darbs, cilvēkiem izplatot un pārdodot garīga satura grāmatas. Viņš pieminēja speciāliem misijas projektiem izdotas grāmatas: Latvijā tās bijušas „Laika zīmes” un „Pārsteidzošā mīlestība”. Tagad visā pasaulē ir „Lielās cerības” projekts, ir izdoti žurnāli un grāmatas.

Pirmā kongresa diena ar šo arī noslēdzās. Ievēlēšanas komiteja joprojām nebija beigusi darbu. Tā strādāja līdz pat pusastoņiem vakarā, bet kurš varētu turpmāk vadīt Baltijas ūniju, vēl arvien nebija zināms.

Gaidot vadītāju

Līdzīgi kā pirmajā dienā, arī piektdien kongress iesākās ar lūgšanām un uzrunu, ko teica O.Andersone. Joprojām gaidot Ievēlēšanas komitejas

Transeiropas divīzijas prezidents Bertils Viklanders apsveic jaunievēlēto Baltijas ūnijas prezidentu Dāvidu Nimmiku un viņa sievu Allu Nimmiku.

rekomendācijām projekts tika nodots jaunievēlētajai ūnijas izpildkomitejai. Tāpat izpildkomitejai būs jāpieņem lēmumi, kas skar mācītāju akreditāciju un citus svarīgus darba aspektus.

Emocijas, sekretāru un mantzini vēlot Tieši izpildkomitejas un arī pirms tam mantziņa un sekretāra vēlēšanas ik pa brīdim apturēja debates par nākotnes plāniem.

Vispirms Ievēlēšanas komitejas vadītājs paziņoja, ka ir izraudzīti kandidāti

šādu kandidātu sastāvu, kurš arī tika apstiprināts:

Dāvids Nimmiks, Guntis Bukalders, Zigurds Laudurgs, Vilnis Latgalis, Bertolds Hibners, nākamais Igaunijas bīskaps, Kārīna Lukka, Tanis Kulpis, Dzintars Vaivods, Inta Priede, Viesturs

Reķis, Vilma Vanagiene, Mantas Kučinskā

Pret šiem kandidātiem iebilžu nebija, un delegātu balsojums bija vienbalsīgs.

Darba sesijas noslēgums

Protams, paldies tika teikts līdzšinējai ūnijas vadībai. Dr. Viklanders izteica sirsnīgu pateicību Valdim Zilgalvim un viņa komandai par darbu un kalpošanu, atcerējās pavadītos gadus kopīgā darbā.

Gribu pieminēt vienu repliku, ko izteica mācītājs Viktors Nimmiks no Igaunijas. Rezumējot kongresa darbu,

viņš sacīja, ka šajās dienās varēja vērot, ka visiem, kam ir dažādas pozīcijas (liberālas, radikālas, konservatīvas), tomēr rūp draudze. Var būt dažādi uzskati, bet ir viens Dievs, kas vada. Nevis mēs, bet Viņš lemj, kādai ir jābūt draudzei. Dievs šodien ir tieši tāds pats, kāds bija Mozus laikā. Viņš arī šodien runā mūsu sirdīs, ja mēs tās atveram.

Nevar nepieminēt ļoti labo darba organizāciju kongresā. Viss bija pārdomāts. Atsvaidzinoši bija muzikālie brīži, kad skanēja Mārtiņa Subatoviča balss. Bija atvēlēti brīvi brīži kuluāru pārrunām (it īpaši pēc svarīgiem paziņojumiem), un piektdienas sesija beidzās gandrīz 2 stundas agrāk par ieplānoto. Bet ar to kongress nebeidzās. Piektdienas vakarā notika dievkalpojums, veltīts Baltijas ūnijas 90 gadu dibināšanas gadadienai. Bija dažāda mūzika, Guntis

Bukalders bija sagatavojis prezentāciju par Baltijas ūnijas dibināšanu un vēsturi. Kādā no nākamajiem AV numuriem pastāstīsim par to vairāk.

Noslēdzošā diena – sabats

Rīgas dievnamā Baznīcas ielā 3. maijā valdīja īpaša atmosfēra. Bija daudz skaistas mūzikas, skaisti ziedi, pateicības vārdi gan Valdim Zilgalvim ar viņa komandu, gan iepriekšējai padomei un departamentu, nodaļu vadītājiem, gan novēlējumi jauniešiem. Turpmāk Baltijas ūnijā vairs nebūs daudzas nodaļas, bet tiks meklēti 3 pilnas slodzes darbinieki, katrs būs atbildīgs par vienu no jomām: evaņģelizāciju jeb misiju, izglītību un jauniešiem. Šos cilvēkus meklēs jaunā padome.

Dr. Bertils Viklanders augsti novērtēja gan ūnijas darbu, gan to, kā bija sagatavots un noritējis kongress, bet Zigurdam Laudurgam tika īpašs kompliments. Viņš bija aicināts darboties Transeuropas divīzijā, tomēr atteicies par labu Baltijas ūnijai. Valdim Zilgalvim un Andrim Āriņam viņš veltīja patiesi sirsnīgus vārdus un novēlējumus. Visiem klātesošajiem divīzijas vadītājs savā uzrunā novēlēja, izmantojot dažādas metodes, pasludināt Kristu tā, lai

Apsveikumi jaunajai Baltijas ūnijas padomei.

sekretāra amatam (kas ir ūnijas vadītāja vietnieks) un mantzinim. Sekretāra darbam tika nominēts Guntis Bukalders, bet mantziņa darbu rosināja atstāt līdzšinējā mantziņa Zigurda Laudurga pārzinā.

Vairāki delegāti cēla rokas, lai publiski iebilstu pret šiem kandidātiem, un Ievēlēšanas komiteja devās atkārtoti apspriesties, uzklāusot arī tos, kas iebilda. Kad vēlāk komitejas vadītājs atgriezās zālē, viņš paziņoja, ka komiteja iebildes nav uzskatījusi par pietiekamām, lai izvirzītos kandidātus atsauktu. Notika balsošana. Par Zigurdu Laudurgu mantziņa amatam visi nobalsoja vienbalsīgi, bet par Gunti Bukalderu domas dalījās. Tomēr balsošanā atklājās, ka vairākums deputātu atbalsta komitejas priekšlikumu. Par G. Bukalderu nobalsoja 32 delegāti, pret bija 26. Līdz ar to Baltijas ūnijas sekretāra amatā turpmāk kalpos Guntis Bukalders.

Padome

Priekšā bija atlicis pēdējais balsojums par ūnijas padomes sastāvu, kas kopumā atbildēs par visu Baltijas ūnijas darbu. Jāpiebilst, ka padomē automātiski darbojas ūnijas vadītājs, sekretārs un mantzinis, kā arī visu trīs draudžu savienību vadītāji. Pārējie tiek izraudzīti no mācītāju vai draudzes locekļu vidus. Ievēlēšanas komiteja paziņoja

Sabata dievkalpojumā sludina Bertils Viklanders.

katrā pilsētā būtu daudz draudžu, un cilvēku ceļi locītos Viņa priekšā. Bet savā raksturā un uzvedībā apliecināt Kristus raksturu un iet Viņa ceļu pazemībā, kalpojot citiem.

Bertils Viklanders kongresa laikā sniedza plašāku interviju „Adventes Vēstīm”. Mēs to publicēsim nākamajā AV numurā.

Foto: Ģirts Rozners

Baltic Union Conference CONSTITUENCY MEETING MAY 1–3, 2014. RIGA, LATVIA

Algimantas Jankevičius (Lietuvos konferencijos delegatas):

Esmu bijis jau 2 Baltijos ūnijas kongresos, šis ir trešais. Šobrīd esmu biznesmenis, bet arī iesvētīts mācītājs un biju arī Lietuvos konferencijos sekretārs.

Jau pirms kongresa mēs lūdzām un gaidījām pārmaiņas ūnijā, jo redzam, ka Baznīca nonākusi līdz tai vietai, kad ir

jāizlemj, kur tālāk iet. Esmu priecīgs, ka mēs izvēlējamies pārmaiņas. Ne tāpēc, ka kāds bija slikts, bet to pieprasa laiks. Iespaidi par kongresu ir labi, kā parasti viss ir labi noorganizēts un vadīts. Tagad jāgaida soļus no jaunās varas, nē, no jaunajiem kalpotājiem, kā viņi varēs kalpot garīgajai Dzimtenei visiem par labu, jo viņiem jākalpo draudzēm gan Latvijā, gan Lietuvā, gan Igaunijā.

Kas attiecas uz mūsu statusa maiņu (Lietuvos misijas lauks tagad kļuva par Lietuvos draudžu savienību), tad tas bija formāls apliecinājums mūsu darbībai pēdējos gados, jo mēs jau apmēram 15 gadus darbojamies kā savienība, tikai vadītāju (bīskapu) paši nevarējām vēlēti. Tagad mēs paši varam to lemt un esam uzņēmies lielāku atbildību. Tas nozīmē, ka virziens, kurā mēs devāmies pēdējos 15 gadus, bija pareizs, un ir jāturpina iet šo ceļu.

Dzīvē vajag laiku pa laikam izvērtēt to, kur tu virzies. Un ir jābūt patiesiem savā rīcībā.

Indrek Ploompuu (Igaunijas draudžu savienība):

Esmu pirmo reizi šādā kongresā. Ir ļoti interesanti redzēt, ko nozīmē ūnijas darbs. Reizēm mēs domājam, vai šāda ūnija vispār ir vajadzīga? Ko tā dara, cilvēki un darbinieki, kas tiek apmaksāti? Bet ar šeit prezentētajiem ziņojumiem mēs redzējām, ka daudz kas no-

tiek, un cilvēki, kas šeit strādā, patiešām ir nodevušies savam darbam. Viņi strādā no visas sirds un dara vislabāko. Un mēs varam tikai cerēt, ka jaunie vadītāji un tie, kas turpinās, būs stiprināti turpināt darbu, varbūt būs ar vēl jaunām idejām darīt to, kas nav viegli, kā mēs to redzējām šajās dienās.

Tas, ka Dāvids tagad būs ūnijas vadītājs, mums ir jauna situācija. Tas nozīmē, ka būs jāmeklē jauns prezidents Igaunijas savienībai. Bet tā ir arī atbilde uz jautājumu, kas daudziem igauņiem bija prātā – līdz šim ūnijā visi darbinieki un vadība bija latvieši, un ūnijas administrācija arī atradās Latvijā. Igaunijai bija sajūta, ka tā ir tāda kā Latvijas ūnija. Bet, protams, tagad būs igauņu vadītājs, un tas mums atgādina, ka šī nav Latvijas ūnija, tā ir Baltijas ūnija, un es ceru, ka tas būs pozitīvs ieguvums. Laiks rādīs, kā tālāk notiks.

Es Igaunijā esmu atbildīgs par IT un mediju jomu. Un es ceru, ka nākotnē varētu būt lielāka sadarbība arī mediju jomā starp Baltijas valstīm.

Bertolds Hibners (Lietuvos draudžu savienības prezidents):

Esmu ļoti priecīgs par to, kā norisinājās kongress. Apsveicu jaunievēlētos vadītājus, kuri turpmāk koordinēs ūnijas darbu. Lai Dievs ir klāt viņu darbā, izplatot tālāk Evaņģēlija vēsti!

Protams, esmu pateicīgs Valdim Zilgalvim par lielo darbu, ko viņš izdarījis iepriekšējos gados. Viņš daudz palīdzējis, lai Lietuvos misijas lauks kļūtu par pilnvērtīgu savienību. Gribu izteikt pateicību Andrim Āriņam gan par kalpošanu, gan vienkārši cilvēciski.

Domāju, ka kongress bija nopietns, konstruktīvs. Bija dažādi viedokļi, kuri nesaskanēja, bet vispār mēs jutām, ka Dieva Gars vadīja kongresu. Gribu izteikt pateicību Transeiropas divīzijas pārstāvjiem: dr. Bertilam Viklanderam un sekretārei Odrijai Andersonei, kuri gudri un profesionāli vadīja kongresa gaitu. Es lūgšu par jauno ūnijas vadību un gribu novēlēt Dieva vadību viņu kolektīvajā darbā. Esmu pārliecināts, ka mums tagad ir arī laba padome.

Ansis Roderts (Latvija):

Ūnijas kongresu nevienam nebija vēlēšanās nosaukt par apvērsuma kongresu, lai gan izmaiņas bija gandrīz tikpat lielas kā savienības kongresā. Tomēr, kongresam iesākoties ar nelielu incidentu, pamodās arī slēpts cīņas gars. Pašam sev par pārsteigumu pamanījos nonākt divu “fronšu krustugunīs”, jo izrādās,

ka abas puses bija sevī ielaidušas šo cīņas garu.

Man nešķiet, ka tas ir pārāk veselīgi virzīt kandidātus uz amatiem, pret kuriem ir daudzas neatrisinātas iebildes un tikai minimāls atbalsta pārsvars. Tad es atcerējos savienības kongresu, atcerējos, kā Valdis Zilgalvis vadīja Ievēlēšanas komiteju un kā savu liecību nodeva Andrejs Āriņš, kā ievēlēšanas komitejā tika risinātas iebildes un nesaskaņas. Man palielinājās izpratne par šo ūnijas bijušo vadītāju uzticības un mīlestības uz Dievu dziļumiem. Ceru, ka viņu piemērs un ietekme būs vēl ilgi jūtama mūsu draudzē visā Baltijā.

Lai gan bija iebildes un pārpratumi, novēlu jaunajai vadībai kāpināt darba apjomu un darbības lauku.

VIENĀ VALODĀ

Pēc ievēlēšanas amatā jaunais Baltijas ūnijas vadītājs Dāvids Nimmiks piekrita sniegt nelielu interviju „Adventes Vēstīm”.

Kāda bija jūsu reakcija, kad uzzinājāt, ka esat ievēlēts par jauno ūnijas vadītāju?

Jau kādu laiku pirms kongresa bija dzirdētas runas, ka es varētu būt ūnijas vadītāja kandidāts, tāpēc es pārdomāju dažādus variantus un katram gadījumam pārdomāju arī šo. Parunāju ar dzīvesbiedri, ar savu draudžu savienību, palīgiem. Un, uzklusot viņu viedokļus, sapratu, ka šī ir viena iespēja kalpot Dievam un attīstīt Dieva dotās man dāvanas ne tikai savā konferencē, bet arī citā līmenī. Tāpēc, kad mans vārds tika nominēts, šoka nebija. Bija skaidra kopaina par visiem kandidātiem un viņu izvēles kritērijiem. Sapratu, ka man jā-saka „jā” šim aicinājumam.

Ko jūs kā jaunais ūnijas vadītājs plānojat darīt, no kā sākt?

Ļoti labi, ka mēs jau iepriekš kā draudžu savienības vadītāji kopā ar nu jau bijušo ūnijas vadītāju divīzijas viceprezidentu, mācītāja Raafata Kamala vadībā varējām apspriest Stratēģisko plānu, sagatavot tā uzmetumu un ieraudzīt, kādas vispār ir ūnijas funkcijas, kur mums virzīties un kā nedublēt jomas, kas vairāk ir draudžu savienību vai divīzijas pārraudzībā. Tad man kļuva skaidrs, kādi ir ūnijas darba uzdevumi, kā viss notiek, kāda ir sadarbība, proti, veidojās kopējā aina. Mēs atbalstām Transeuropas divīzijas stratēģisko plānu, kurš savukārt ir saskaņā ar Ģenerālkonferences plānu, kur centrālais uzvars ir uz garīgumu. Draudzes locekļi tiek rosināti vairāk lasīt Bībeli, praviešu gara grāmatas, vairāk lūgt, kopt savu garīgo dzīvi, vairāk veltīt sevi misijas, evaņģelizācijas darbam, liecināšanai. Jārada iespējas Dieva Garam mainīt mūs, līdz ar to mēs vairāk rūpējamies par citiem, Viņš palīdz veidot patiesas attiecības ģimenē.

Ko jūs varētu darīt ūnijā citādi nekā līdz šim?

Vispirms jāiepazīst un jāatrod kopēja valoda ar komandu,

kaut daudzus es jau pazīstu. Jāredz katra dāvana, jāatrod kopēja vīzija, darba virziens. Stratēģiskajā plānā svarīgi redzēt, kādas funkcijas ūnija var uzņemties tā, lai būtu stiprs atbalsts visām draudžu savienībām mūsu ūnijā. Runājot ar konferenču vadītājiem, sapratām, ka ir 3 darba virzieni, kuri varētu būt Ūnijas darba virzieni:

- kalpošana mācītājiem, kas nozīmē gan izglītību, gan Bībeles korespondences skolu;
- evaņģelizācijas jeb misijas darbs, kurš ietver komunikāciju (mediju darbu). Ir jāatrod cilvēks, kurš varētu būt noderīgs visās trim konferencēm;
- jauniešu darbība ir jāapvieno, un līdz ar to jāatrod tāds līderis, kurš varētu to paveikt, lai jaunieši varētu atbalstīt viens otru dažādos projektos un misijā, virzīties uz priekšu. Mēs esam Eiropā, un valodas prasmes arī ir jāslīpē.

Mums kā brāļiem un māsām jājut draudzīgums un atbildība vienam par otru. Es saprotu, ka 4 valodas mūsu trīs draudžu savienībās ir liels izaicinājums, kā visus apvienot. Skaidrs, ka tikai Personība – Jēzus Kristus – var vienot, Viņa misijas un glābšanas izpratne. Un šādā patīkamā, mīlestībā pilnā garā mēs varam vienoties kopējam mērķim apliecināt un pasludināt Dieva vēsti, pasludināt Kristus pilnību. Jāatrod tikai vienotā valoda mums visiem.

Novēlējums: mums nepieciešams pirmo kristiešu gars, mums jāapvienojas zem Dieva Vārda karoga, zem Jēzus Kristus karoga, un lai gan esam dažādi kā valodas, tā arī kultūras ziņā, mēs tomēr varam kopā būt par tādu gaismu, ka cilvēki var teikt: lūk, tie patiešām ir kristieši! Man kā praktiskam teologam ir ļoti svarīgi, ka vārdi un darbi ir saskaņā, daudziem darbi pat liecina vairāk nekā vārdi. Novēlu ikvienam būt tādām mīlošām cilvēkam, kurā dzīvo Dieva Gars, kurš maina cilvēka sirdi, viņa domas. Aplipināt citus ar laipnību un mīlestību – tas ir mans lūgums un novēlējums!

Pierakstīja
Tatjana Tomsone

IR JĀIEMĀCĀS CIENĪT UN MĪLĒT

Baltijas ūnijas kongress ir ievēlējis jaunu vadītāju. Valdis Zilgalvis ir bijis ūnijas vadībā 25 gadus. Kādi tie ir bijuši? Pēc kongresa “Adventes Vēstis” aicināja Valdi Zilgalvi uz interviju.

Kādi ir bijuši pagājušie 25 gadi Baltijas ūnijas vadībā?

Kad atskatos uz šiem 25 gadiem, varu redzēt, ka Dievs zināmā veidā jau iepriekš mani gatavoja. Piemēram, es pirms tam pabeidzu Rīgas Politehnisko institūtu (tagad – Tehnisko universitāti), ieguvu inženiera grādu. Tas man deva vēlēšanos vienmēr iedziļināties noteiktās lietās, nepalikot pie ierastiem šabloniem. Sākotnēji man bija laime strādāt ar inženieriem gan projekta institūtā, gan nācās ministrijās saskaņot projektus, tur es iepazinos ar inteligences darba kultūru. Tas man ļoti palīdzēja, kad sāku strādāt par sludinātāju un kad vēlāk mani ievēlēja par vadītāju Baltijas ūnijā. Gūtā pieredze lika censties veidot kolektīvā patiesi draudzīgas attiecības.

Gribu teikt, ka no visiem, ar ko man nācās kopā strādāt un būt Baltijas ūnijā šo 25 gadu laikā, esmu vienmēr izjutis atbalstu, līdzjūtību, iedrošinājumu, izpratni gan veiksmē, gan neveiksmēs.

Kad es sāku šo darbu, man, protams, nebija zināms, ko nozīmē šāda veida vadība. Pirmo reizi aizbraucot uz Ģenerālkonferenci, šķita, ka tur tiek lietota dīvaina valoda un neizprotams darbības kurss. Pakāpeniski iepazinos ar visu to. Tāpat liels izaicinājums bija angļu valo-

da. Jo gribi vai negribi, bet tā ir mūsu baznīcas kopējā valoda, un es gribētu novēlēt visiem mācītājiem apgūt to. Ja mums nav angļu valodas zināšanas, mums nav pieejas literatūrai, nevaram normāli mācīties izglītības iestādēs un veidot saskarsmi ar pasaulplašās baznīcas organizāciju. Es negribētu teikt, ka esmu to ideāli apguvis, tomēr izprašanas līmenī es varēju strādāt, un arī, cik man vajadzēja, sazināties varēju. Dievs palīdzēja.

Kas bija lielākais izaicinājums, vadot Baltijas ūniju?

Sākumā mēs bijām Eiroāzijas divīzijas sastāvā, arī tur bija labi cilvēki. Lai mani nepārprot, mēs negājām prom no tās ar sarūgtinājumu. Taču mūsu valdībai būtu grūti pieņemt, ka Latvijā ir draudze, kuras vadība atrodas Maskavā un kontrolē mūsu darbību šeit, Baltijas valstīs. Tāpēc pāriešana uz Transeuropas divīziju bija gan atgriešanās tajā divīzijā, kurā bijām pirms kara, gan arī bija svarīgs faktors draudzes darbības veicināšanai. Tas reizē bija arī liels izaicinājums, jo man teica, ka, organizējot šo pāriešanu, es varu zaudēt savu posteni.

Man toreiz galvenais bija, lai mēs varētu šeit normāli strādāt. Esmu pateicīgs Mihailam Petrovičam Kulakovam (to-

reizējām Eiroāzijas divīzijas vadītājam), ka viņš mūs saprata. Viņš novēlēja, lai es rīkojos pēc savas sirdsapziņas. Tāpēc pārejot mums nebija nekādu iemeslu sarūgtinājumiem.

Ja mēs būtu palikuši Eiroāzijas divīzijā, tad darbošanās nebūtu tik brīva kā tā ir šodien. Pat nesen Eiroāzijas divīzijas centru nācās pārcelt no Maskavas uz Štutgarti, lai netiktu traucēta naudas plūsma ar Ģenerālkonferenci.

Kura sfēra Tev ir prasījusi vislielākās rūpes?

Studentu apmācība. Mēs sākām mācības Tulā un tad Zaokskā, es biju pirmās grupas absolvents, mēs arī cīnījāmies, lai tiktu organizētas teoloģiskās mācības maģistratūras līmenī. To palīdzēja organizēt Ģenerālkonference un Endrjūsa universitāte. Pie mums no Endrjūsas ieradās spēcīgākās adventistu autoritātes teoloģijā. Mēs Zaokskā varējām iegūt maģistra grādu reliģijā.

Bet tad saites ar Zaoksku tika sarautas, jo tolaik mācību izmaksas bija lielas, un mēs jau atradāmies citā divīzijā. Lai mēs varētu turpināt studijas šeit, toreizējais divīzijas vadītājs Jans Polsens palīdzēja veidot mācību iestādi Rīgā Baltijas draudžu studentiem. Sākumā bija domāts, ka tā būs akadēmiska iestāde,

bet Anglijas valsts atklātās universitātes prasības Nūboldas koledžai bija tādas, ka mēs nevarējām tās izpildīt. Mums vajadzēja meklēt jaunus ceļus.

Tad es satikos ar toreizējo divīzijas Izglītības nodaļas vadītāju Orvilu Vulfordu, un viņš palīdzēja veidot saikni ar Griggs Universitāti, un tādā veidā mūsu mācību programma tika akreditēta. Pateicoties Nūboldas pasniedzēju pūlēm, mūsu brāļi Griggs universitātē varēja aizstāvēt bakalaura grādu. Bija divi izlaidumi, un 20 studenti ieguva bakalaura grādu. Tas bija garš mācību process, tie, kas tajā vilcienā ieieca, tie pabeidza. Tie, kuri nevarēja izpildīt akadēmiskās prasības, kuriem neveicās ar angļu valodu, tie savukārt varēja iegūt profesionālās apmācības diplomu.

Dažos cilvēkos ir skepse par mūsdienu izglītības vērtību un ietekmi.

Esmu pārliecināts, ka mācības daudz deva mūsu mācītājiem. Ir izaugusi jauna paaudze. Tagad, domājot par izglītību, esmu nedaudz nobažījies, jo Nūboldas koledžā mācās tikai daži no ūnijas. Izmaksu dēļ mēs nevaram uz turieni aizsūtīt visus mācīties gribētājus. Tāpēc plānojam atkal šeit uz vietas veidot akadēmisko mācību klasi. Mūs atbalsta divīzija un Nūboldas koledža. Ir sākusies mācību programmas izstrāde.

Mācības nav domātas lai kāds varētu priecāties par saviem diplomiem. Mācības ir vajadzīgas, lai mēs paši dziļāk saprastu Rakstus un lai arī vienkāršāk garīgās lietas varētu pasniegt klausītājiem. Tur, kur ir maz Svēto Rakstu zināšanas, tur ir daudz lozungu un sarežģītu skaidrojumu.

Redzu lielu problēmu tajā, ka tie, kas nav mācījušies mūsu iestādēs, nesaprot, pat sāk kritizēt tos, kuri tur ir mācījušies. Veidojas plaša, kas var radīt nopietnas sekas. Turklāt mūsu divīzijā mācītājiem prasību latīņa ir pacelta augstu, viņam ir jāaizstāv maģistra grāds. Mācītāji tiek apmācīti un arī iesvētīti, lai kalpotu visā pasaulē. Var gadīties, ka kāds tiek ievēlēts kādā postenī, līdz ar to viņam tūlīt ir jākontaktējas ar citām mūsu Adventistu baznīcas struktūrvienībām.

Jaunajiem mācītājiem ir vajadzīgi mentori, kas seko, kā viņi runā, palīdz viņiem, pamāca. Katram jaunajam mācītājam jābūt blakus kādam pieredzējušam.

Mums ir jāiemācās, ka esam viena ģimene, mēs nedrīkstam darīt cits citam pāri, neesam arī pareizāki viens par

otru, dalot liberālos un konservatīvajos. Ja mēs skatītos uz brāļiem un māsām caur Kristus krustu, mēs neatļautos šādu dalījumu. Pie mums, Latvijā, nemaz nav tādi liberāļi, kādi ir teoloģiskajā pasaulē. Liberālis neatzīst, ka Bībele ir Dieva vārds, ka Kristus ir Dievs. Es neesmu dzirdējis šādas mācības no mūsu mācītājiem vai draudzes locekļiem.

Mums jāiemācās cienīt vienu otru, tas ir viens no maniem izaicinājumiem, par ko es esmu cīnījies.

Kas tev palīdzēja uzturēt garīgo formu?

Mēs ar Andri Āriņu gandrīz katru sabatu apmeklējām kādu no ūnijas draudzēm. Sekretāra atskaitē bija nosaukti cipari, cik mēs apbraukājām pēdējo 5 gadu laikā. Bet 25 gadu laikā! Katrā vietā jāzina, kas tur notiek, jāiejūtas un jāsniedz īpaša vēsts. Esmu novērojis, ka tieši tas man ir devis stimulu, esmu bijis spiests intereses dēļ rakties arvien vairāk un vairāk Bībeles tematos.

Iepriekšējos gados mēs ar Andri gan Jelgavā, gan Smiltēnē, gan Aizputē, kopumā 12 vietās esam vadījuši Bībeles izpētes seminārus. Esmu atklājis, ka Bībeles katra grāmata ir kā noslēgts patiesības veselums, ko Dievs devis praviešiem. Līdz ar to tā sistemātiski ir jāpēta no sākuma līdz beigām. Esmu pamanījis, ka tad, kad tas tā tiek darīts, cilvēki tikšanas reizēs tiek sasildīti, īpaši, ja pētām evaņģēlijus. Viņi saka: mums te patīk! Viņi nav iebiedēti, bet ir parādīta Kristus mīlestība. Īpaši šādai pētīšanai ir pateicīgs Jāņa evaņģēlijs.

ALFA's evaņģelizācijas kursi ir vērtīgs projekts ar labiem panākumiem, ar prieku tur iesaistos.

Kā tu vērtē tikko notikušo ūnijas kongresu?

Es nedevoš uz to, lai atkal tiktu ievēlēts. Domāju, ka ilgi esmu bijis vadītāja postenī, un lūdzu Kungu, lai Viņš man atklāj, kāds ir tālākais risinājums. Es ticu, ka kongresa lēmumos atspoguļojās Dieva griba.

Runājot par pašu kongresu, gribu īpaši pateikties Zīgurdam par ieguldīto darbu organizēšanā. Pateicos arī savai sievai Lienītei Rūtai, māsai Veltīnai un visai mūsu komandai – Andrim, Guntim. Viņi pat naktīs strādāja, lai kongresu sagatavotu tādu, kā vajag. Domāju, ka kongress izplānots bija labi, arī gaisotne bija lietišķa, arī nobeigums bija ļoti sirsnīgs. Esmu priecīgs un par visu esmu pateicīgs.

Tu kongresa laikā pieminēji ideju par Bībeles izpētes institūtu. Pastāsti, lūdzu, par to vairāk!

Tiekoties ar draudžu savienību prezidentiem, nācām pie slēdziena, ka draudzē laiku pa laikam rodas neizpratne par draudzes pamatmācību punktiem. Ir arī neizpratne par pravietojumiem, par praktisko kristietību. Tādēļ draudzēm ir jāizskaidro nezināmos jautājumus. Es domāju, ka te mēs varētu iesaistīt zinošus cilvēkus ar akadēmisko izglītību no Baltijas draudzēm, kā arī no ārpusēm, piemēram, ļoti spēcīgs mums Nūboldā ir E.G.Vaitas nodaļas vadītājs PhD Radiša Antičs un citi.

Ir jautājumi, kas mūsu cilvēkiem rada garīgu spriedzi. Vai man būs jābūt bez grēka, kad mans vārds tiks skatīts tiesā? Vai Kristus ir Dievs? Ko nozīmē Kristus augšāmcelšanās pagātnē, tagadnē un nākotnē? Augšāmcelšanas tēma bija centrālā pimkristiešu draudzē, Pāvila kalpošanā, Jāņa rakstītājā. Mums tā ir jāizprot. Arī Veselības kalpošana ir svarīga lieta, bet, ja mums nebūs palāvība uz Kristu, tad mēs ar veselu ķermeni aiziesim ne tur, kur vajag. Mums jāspēj viens otram piedot, viens otru pieņemt.

Vai Tev ir kādi vēlējuma vārdi, kurus gribi pateikt?

Gribu no sirds pateikties visai savai komandai, tiem, kas man bija blakus, atbalstīja visus šos gadus: savai sievai Rūtai, arī par viņas lielo ieguldīto darbu, vadot Sieviešu un Bērnu nodaļu; Andrim Āriņam par darbā ielikto sirdi un lielo pieredzi, aizlūgšanas kalpošanu; Zīgurdam Laudurgam, kurš ir īpaši labs mantzinis; Guntim Bukalderam par viņa sirsnīgumu un prasmēm, ofisa sekretārei Veltai un citiem, kas par mums lūguši, atbalstījuši un palīdzējuši. Pāri visam es pateicos Dievam par visu visu, Dievs vienmēr mūs sargājis no nelaimēm, devis spēku un veselību, gudrību un atvēris cilvēku sirdis.

Man ļoti gribētos, lai draudze augtu, un es esmu sapratis vienu – tur, kur valda sirsnīgas attiecības, tur cilvēkiem patīk ienākt un palikt. Mūsu galvenā evaņģelizācija ir uzturēt mīlošas attiecības iekšā, draudzē. Mēs varēsim uzrunāt citus, ja būsīm vērsti uz ārpusi, mīloši, saprotoši. Mūsu iespaids, mūsu ikdiens – tas visu nosaka. Ja esam paštaisni, neviens negribēs ielaisties kādās darīšanās ar mums.

Gribu novēlēt mīlestības siltumu, kas ir vajadzīgs draudzei. Tad arī būs patiesība, tam sekos viss pārējais.

VASARSVĒTKI

Man pašam ļoti patīk dzeja, it sevišķi par kristietības lielajām tēmām – krusu, izpirkšanu, piedošanu, mīlestību, kas spēj dot visu un spēj piedot visu, spēj apklāt visu tavu dzīvi.

Jūdu Vasarsvētki bija 50 dienas pēc pirmo ražas kūlīšu ievākšanas, un tos sauca arī par ražas svētkiem¹ jeb nedēļu svētkiem.² Tie iemūžināja Israēla kā Dieva īpašās tautas derības atjaunošanu pēc viņu atbrīvošanas no Ēģiptes verdzības gūsta (2. Laiku 15:10, sal. 2. Mozus 19:1). Piecdesmit dienas pēc izešanas no Ēģiptes Israēla tauta Sinaja kalna pakājē ar Mozus starpniecību saņēma Dieva baušļus, Toru, un slēdza derību ar Dievu. 2. Mozus 19:16-19 lasām:

“Viss Sinaja kalns kūpēja, jo Tas Kungs nonāca uz to ugunī, un tā dūmi cēlās augšup itin kā cepļa dūmi, un viss kalns ļoti trīcēja. Un bazūnes skaņa pieņēma spēkā; un Mozus runāja, un Dievs tam atbildēja pārkonā.”

Dievs nonāca uguns liesmā, un Dieva balss bija dzirdama pārkonā. (Lasot Vasarsvētku notikumu, atcerēsimies šo epizodi par uguns liesmām un skaņu!) Tā kā Dievs bija pavēlējis visiem ebreju vīriešiem svinēt šos svētkus Jeruzalemes templī, vēlāk pēc Bābeles trimdas Vasarsvētki jūdiem kļuva par svētceļojuma svētkiem, kad ārpus Palestīnas dzīvojošie jūdi devās uz Jeruzālemi Dievu pielūgt un svinēja Toras saņemšanu. Jūdu tradīcija arī stāsta, ka ķēniņš Dāvids ir dzimis un miris šajā dienā un ka Enohs šinī dienā ir uzņemts Debesīs.³

Lūk, uz šī notikuma fona mēs varam lasīt par Vasarsvētku notikumu Apustuļu darbu grāmatā.

“Kad Vasarsvētku diena bija atnākusi, visi bija sapulcējušies vienā vietā; un piepeši no debesīm nāca rūkoņa, it kā stiprs vējš pūstu, un

piepildīja visu namu, kur tie sēdēja, un viņiem parādījās it kā uguns mēles, kas sadalījās un nolaidās uz ikvienu no tiem, un visi tika piepildīti ar Svēto Garu un sāka runāt citās mēlēs, kā Gars tiem deva izrunāt.

Bet Jeruzalemē dzīvoja jūdi, dievbijīgi vīri no visādām tautām zem debess; kad šī balss atskanēja, ļaužu pulks sanāca kopā un izbijās, jo ikviens tos dzirdēja runājam savā valodā. Tie sabijās un brīnīdamies sacīja: “Vai visi šie, kas runā, nav galilieši? Kā tad mēs ikviens dzirdam savu dzimto valodu — partieši, mēdieši, ēlāmieši un kas dzīvojam Mezopotāmijā, Jūdejā un Kapadoķijā, Pontā un Āzijā, Frīģijā un Pamfīlijā, Ēģiptē un Lībijas novados uz Kirēnas pusi, un šie uz dzīvi apmetušies romieši, jūdi un prosēliti, krētieši un arābi, mēs dzirdam tos mūsu pašu valodās Dieva lielos darbus paužam.”” (Ap. d. 2:1-21)

Jau kopš otrā gadsimta kristieši svin Svētā Gara izliešanās notikumu piecdesmit dienas pēc Jēzus nāves un augšāmcelšanās. Jēzus augšāmcelšanās sakrīt ar pirmo kūlīšu svētkiem, un Vasarsvētki iezīmē kristīgās draudzes nodibināšanos.

Ja lasām tikai šo Bībeles nodaļu, varam secināt, ka Vasarsvētkos Svētais Gars deva apustuļiem un mācekļiem mēlēs runāšanas dāvanu. Ja mēs lasām šo notikumu plašākā Bībeles vēsts kontekstā, tad aina mainās.

Bābele un valodu sajaukšana

Pirmo reizi atsauci uz dažādām va-

lodām Bībelē mēs atrodam stāstā par Bābeles torņa celšanu. Stāsts iesākas ar norādi:

“Visai pasaulei toreiz bija viena mēle un vienāda valoda. Un, kad nu tie savas teltis pārcēla austrumu virzienā, tad tie atrada līdzenumu Sineāras zemē un tur apmetās, un teica cits citam: “Iesim un taisīsim ķieģeļus un dedzināt tos dedzināsim,” — jo ķieģeļi tiem noderēja akmeņu vietā un zemes piķis kaļķu vietā. Un tie teica: “Celsim sev pilsētu ar torni, kura virsotne sniezas debesīs! Ar to mēs sev sagādāsim vārdu un netiksim izkaisīti pa visu zemi.””

Šeit mēs varētu jautāt — kas slikts ir torņa celtniecībā? Kas slikts ir pilsētas celtniecībā? Kas slikts celt pilsētu ar torni? Šajās lietās pašas par sevi nav nekā sliktā, bet palūkosimies uz šī projekta mērķi: “Ar to mēs sev sagādāsim vārdu un netiksim izkaisīti pa visu zemi.” Tolaik vārds nozīmēja kaut ko vairāk par to, ko mēs ar to saprotam šodien. Tolaik vārds apzīmēja cilvēka raksturu. Pirms šī notikuma mēs lasām par cilvēku attālināšanos no Dieva, no Dieva plāna. Tāpēc nav brīnums, ka cilvēks vairs nav apmierināts ar to vārdu, kuru viņam devis Dievs, viņš pats vēlas sagādāt sev vārdu, pats vēlas noteikt savu dabu, savu raksturu, pats kontrolēt to, kur viņš dzīvos un kā. Lūk, tas ir šī celtniecības projekta mērķis.

“Un Tas Kungs nonāca, lai apraudzītu pilsētu un torni, ko cilvēku bērni cēla. Un Tas Kungs sacīja: “Lūk, tā ir viena tauta, un tiem visiem ir viena valoda. Tas ir tikai sākums viņu rīcībai, un turpmāk

nekas, ko tie nodomājuši, vairs nebūs tiem neiespējams. Iesim, nolaidīsimies un sajauksim viņu valodu, ka tie vairs nesaprot cits cita valodu.””

Interesanti, ka arī Dievs atzīst, ka šajā vienotībā ir spēks. Ja cilvēki ir apvienojušies kāda mērķa sasniegšanai, tad “turpmāk nekas, ko tie nodomājuši, vairs nebūs tiem neiespējams”. (Cik mēs domājam par vienotību kāda mērķa sasniegšanai šodien draudzē?)

Un Tas Kungs tos izklīdināja no tās vietas pa visu zemes virsu, un viņi mitējās celt pilsētu. Tāpēc tās vietas vārds tika nosaukts: Bābele, jo tur Tas Kungs sajauc visas zemes valodas, un no turienes Viņš tos izklīdināja pa visu zemes virsu.”

atcelts.

No Ābrahāma dzimtas reiz nāks Kāds, kas necentīsies sagādāt sev vārdu, jo Viņš godās to vārdu, kuru Viņam devis Dievs. Kāds, kurš ne tikai apzināsies sevi kā Dieva radījumu, bet arī kā Dieva Dēlu, kāds, kurš necentīsies izlikties par lielāku nekā patiesībā ir, bet būs gatavs pat pazemoties to dēļ, kuri, cenšoties iegūt sev vārdu, iet bojā. Šis pagrieziens punkts pienāk Jēzū no Nācaretes.

Svētā Gara darbība

Ir svarīgi izprast Svētā Gara darbību. Vislabāk to varam saprast, lasot Jāņa ev. 14., 15. un 16. nodaļu. Pēdējā lasām šādus vārdus:

“Es jums saku patiesību: tas jums par labu, ka Es aizeju. Jo, ja Es neaizietu, Aizstāvis nenāktu pie

“Vēl daudz kas Man jums sakāms, bet jūs to tagad vēl nespējat nest. Bet, kad nāks Viņš, Patiesības Gars, Tas jūs vadīs visā patiesībā; jo Viņš nerunās no Sevis paša, bet runās to, ko dzirdēs, un darīs jums zināmas nākamās lietas. Tas Mani cels godā, jo Viņš ņems no tā, kas ir Mans, un jums to darīs zināmu. Viss, kas Tēvam pieder, pieder Man; tāpēc Es jums sacīju, ka Viņš ņems no tā, kas ir Mans, un jums to darīs zināmu.”

Šeit redzam Svētā Gara darbības mērķi — neizcelt sevi, bet paaugstināt, pagodināt Jēzu Kristu, piešķirot ticīgajiem to, kas ir Jēzum Kristum. Līdz ar to varam teikt, ka visur, kur nesamērīgi tiek izcelts Svētais Gars, ir jāšaubās, vai tiešām tur darbojas Svētais Gars, jo, novēršot uzmanību no Kristus, tiek

Viņš nevis apvieno visu cilvēci atkal vienā valodā, bet dod Gara dāvanu saprast citam cita valodu. Šeit varam runāt ne tik daudz par runāšanu, cik par dzirdēšanas dāvanu.

Šis notikums mums māca vēl kādu patiesību — Bābele sākotnēji nav tik daudz sajukums (kas ir viņu grēka sekas, kad Dievs sajauc viņu valodu), cik vienveidīga vienotība, kad visi ļaudis apvienojušies kā militārs grupējums viena kopīga mērķa sasniegšanai. Bābele šeit atklājas ar vienveidības garu — viena valoda, viens “augsts” mērķis (tornis) un spēks šajā vienotībā. Dievs sajauc valodas, un ļaudis izklīda pa visu zemes virsu. Tas ir sods, lāsts — sacelšanās un atkrišanas sekas. Tālāko mēs zinām — Bābeles torņa projekts nesa sašķelšanos, mēs sākām šķirot cits citu pēc valodas, tautības, sekoja kari starp tautām, etniskās tīrīšanas, deportācijas, genocīds. Nemaz nerunājot par cilvēku iekšējo atsvešināšanos vienam no otra un izolāciju. Bet kāds ir Dieva risinājums šai problēmai?

Bābeles lāsta risinājums

1. Mozus grāmatas 11. nodaļa problēmas risinājumu atrodam 12. nodaļā, kur Dievs aicina Ābrahāmu un Sāru doties uz Apsolīto zemi un apsola caur viņu pēcnācējiem svētīt visas pasaules tautas — visus ļaudis, kam Dievs sajauc valodu. Caur Ābrahāmu un Sāru un viņu pēcnācējiem Bābeles lāsts tiks

jums. Bet aizgājis Es to sūtīšu pie jums. Un Viņš nāks un liks pasaulē izprast grēku, taisnību un tiesu. Grēku — jo tie netic Man. Taisnību — jo Es aizeju pie Tēva, un jūs Mani vairs neredzēsiet. Tiesu — jo šīs pasaules valdnieks ir dabūjis savu spriedumu.”

Ko nozīmē grēka, taisnības un tiesas izpratne? Lasot šo paskaidrojumu, man vienmēr ir gribējies kādu papildus paskaidrojumu par šo paskaidrojumu — no Bībelē sniegtā paskaidrojuma man nekā skaidrāks nekļuva. Nesen es atradu kādu komentāru, kas ienesa skaidrību. Svētais Gars liecinās par grēku, ja:

- cilvēks netic evaņģēlija vēstij — Jēzus mācībai, Dieva mīlestībai, kas atklājas Jēzus Kristus upurī, un Dieva spēkam, kas atklājas Jēzus augšāmcelšanās no mirušiem;
- nepieņem Dieva sagādāto un piedāvāto taisnošanu un svētošanu, Jēzum atgriežoties pie Tēva un ticīgiem dāvājot Svēto Garu;
- nesaprot, ka tas, ko Dievs ir darījis Kristū, nes tiesas spriedumu tiem, kas izvēlas ļauno.⁴

Lūk, šāds ir Svētā Gara uzdevums.

noraidīts arī Tēvs, jo “viss, kas Tēvam pieder, pieder Man”. Bet tur, kur netiek izcelts Svētais Gars, bet tiek paaugstināts Jēzus Kristus, tieši tur darbojas Svētais Gars! Tēvs darbojas Dēlā, Dēls darbojas Garā, un Gars darbojas mūsos, paaugstinot Dēlu, lai tiktu pagodināts Tēvs.

Bābeles torņa celtniecības laikā Dievs sajauc valodas tā, ka ļaudis nesaprata vairs viens otru un izklīda pa visu zemi. Vasarsvētkos Dievs atceļ šo lāstu, bet interesantā veidā — Viņš nevis apvieno visu cilvēci atkal vienā valodā, bet dod Gara dāvanu saprast citam cita valodu. Šeit varam runāt ne tik daudz par runāšanu, cik par dzirdēšanas dāvanu. Centieni sākt runāt nevienam nesaprotamā valodā būtībā ir atgriešanās Bābelē...

(Turpinājums nākamajā numurā)

¹ 2. Mozus 23:16

² 3. Mozus 23:15-21

³ 1. Mozus 5:24 “Ēnohs vadīja savas gaitas ar Dievu; tad viņa vairs nebija, jo Dievs ņēma viņu pie Sevis.” 2. Enoha 68:1b “.. Viņš tika uzņemts debesīs sīvāna mēneša pirmajā dienā un palika debesīs sešdesmit dienas.”

⁴ Jāņa ev. 3:19 “Bet šī ir tā tiesa, ka gaisma ir nākusi pasaulē, bet cilvēkiem tumsība ir bijusi mīļāka par gaismu, tāpēc ka viņu darbi bija ļauni.”

Valda Reķe,
Ģimenes kalpošanas nodaļa

MĪLESTĪBA – LAULĀTO GADALAIKS

Vai kādreiz jums kāds ir atklāti stāstījis par četrām atslēgām empātiskas klausīšanās milzīgajam spēkam? Vai esat pazīstami ar praktiskiem padomiem, kā rast prieku palīdzēt savam dzīvesdraugam būt veiksmīgam? Vai varat noticēt, ka mūsu atšķirības izdaiļo un bagātina mūsu dzīvi? Vai esat izbaudījuši pozitīvas ietekmes īstenošanu pāra attiecībās?

Ja jūsu atbilde ir jā, tad esat bijis nodibinājuma „Vērtību tilts” komandas organizēto ikgadējo „Pāru dienu” dalībnieks maija sākumā Kurzemes jūrmalā, kur šī gada tēma bija „Mīlestības gadalaiki”. Ja jūsu atbilde ir nē, tad, lūdzu, lasiet tālāk šo rakstu.

Laulībā un ģimenē svētību Avots, mīlestības Autors un dzīves piepildījums ir Jēzus Kristus, kurš „parādīja savējiem, ko Tas šinī pasaulē bija mīlējis, Savu mīlestību līdz galam”. Lai laulība pastāvētu visos attiecību gadalaikos, ir vajadzīga sirds izmaiņa katram cilvēkam. Sava egocentriskā dzīve jāatdod Kungam, pieņemot Kristus attieksmi – kalpot savam dzīvesdraugam tā, kā Kristus kalpoja un mācīja kalpot saviem sekotājiem. „Ja nu Es, jūsu Kungs un Mācītājs, esmu jūsu kājas mazgājis, arī jums pienākas cits citam kājas mazgāt. Jo Es jums priekšzīmi esmu devis, lai jūs darītu, kā Es jums esmu darījis. Ja jūs to zināt, svētīgi jūs esat, ja jūs to darāt.”

Ģimenes attiecībās ļoti nozīmīgas ir praktiskas atbildes uz jautājumiem: ko es varu darīt, lai tev kalpotu un padarītu tavu dzīvi patīkamāku un vieglāku?

Kā es varētu būt labāks vīrs/sieva? „Jūs esat Kristus miesa un katrs par sevi locekļi.” Mūsu Radītāja sākotnējais mērķis un pamats laulības attiecībām bija un ir: divi unikāli indivīdi laulības vienumā. Mums katram ir iespēja savu dzīvesdraugu pārsteigt un apbalvot ar beznosacījuma mīlestību, jo mūsu atšķirības nevis rada konfliktus un pārpratumus, bet bagātina mūsu attiecības un mūsu ģimenes dzīvi.

Laulība dzīves gaitā piedzīvo dažādus gadalaikus, bet neviens no tiem nav bezcerīgs un bezjēdzīgs. Visbiežāk tā ir mūsu pašu izvēle, kā rīkojamies, ko darām vai nedarām, piedzīvojot pārbaudījumus, sāpes un neizdošanos. Katra laulība ir Dieva brīnums, un katra laulība ir pelnījusi nepadošanos, kalpošanu un savstarpēju uzticēšanos ar ticību, ka Kristus, kurš ir Augšamcelšanās un Dzīvība, var augšamcelt panīkušas attiecības un dot dzīvību šķietami mirušām laulībām.

Laulība vasaras gadalaikā ir brīnišķīga. Laime. Apmierinātība. Prieks. Komforts. Tie ir vārdi, kas raksturo emoci-

jas pāriem, kas dzīvo laulības vasaras sezonā.

Laulību vasaras laikā var salīdzināt ar ziedošām puķēm. Tās ir brīnišķīgas,

bet tām jābūt aplaistītām. Pāri, kuri ir veiksmīgi ir iemācījušies uzturēt to, ko ir ieguvuši, atzīst, ka vasaras sezona nav nākusi bez augsnes sagatavošanas, sēšanas un kopšanas. Tagad, kad viņi izbauda vasaras jaukumus, viņi vēlas to uzturēt.

Vasara nav vienlīdzības zīme ar perfektumu, bet tas nozīmē, ka pāri šajā gadalaikā jūt paveikto un ilgojas, lai izaugsme turpinās. Lielākā daļa pāru vasarā atzīst, ka tas prasīja darbu, lai te nonāktu. Viņiem ir pozitīva attieksme pret savu laulību. Saprotot laulāto draugu labāk, pieņemot vienam otru atšķirības, ir iemācījušies atrisināt konfliktus. Konstruktīva komunikācija ir būtiska

laulības vasarā sastāvdaļa.

Vasaras gadalaika laulībā būt ir ļoti atspirdzinoši, jo ir veiktas investīcijas, kas nes dividendes ne tikai savstarpējās attiecībās, bet arī attiecībās ar bērniem un pēc tam arī ar viņu ģimenēm.

Tomēr neieguldot laulībā un kļūstot pašapmierinātiem, vasara var viegli pārvērsties rudenī, pārim to gandrīz nepamanot. G. Čepmens pauž atziņu, ka laulātie pāri, kuri apmeklē seminārus un lasa grāmatas, vieglāk nodrošina vasaru savā laulību gadalaikā.

Rudens ir visdaudzkrāsainākais gada laiks divu cilvēku attiecību panorāmā. Pesimisti rudeni dēvē par prelūdi ziemai, optimisti – par ražas laiku.

Rudens bagātību vairo varena krāsu palete: stabilu emociju košums, piesātinātas pieredzes intensitāte, ieguvumu zeltainums, šarmants vērtību dzidrums. Bieži vien pāri pat neapzinās, ka viņu

stāties, atskatīties un sadoties rokās, lai kopā ar svaigi spiestu ābolu sulu iedzertu lielu krūzi romantikas, ielektu vēl siltā piedošanas un sapratnes jūrā, ļaujoties mīlestības viļņu glāstiem.

Rudens valdzinājumam ir spēks, griba un vara neļaut iestāties attiecību ziemai, bet piedzīvot pavasarīga svaiguma un vasarīgas pievilcības satikšanos, tekoši un pastāvīgi runājot sava partnera mīlestības valodā.

Laulības attiecības ziemas stadijā raksturo aukstums, skarbums un rūgtums. Visus pavasara sapņus un vasaras dzīvību klāj ledus kārtā, un laika prognoze sola arvien lielāku salu.

Ja vīrs un sieva sarunājas, tas sarunas ir tikai par loģistiku: kas darīs to, ko darīs un kad. Ja viņi cenšas runāt par savām attiecībām, tas parasti tas beidzas ar argumentu un pārmetumu gūzmu, kam nav gala.

Daži pāri vienkārši dzīvo aukstā un baisā klusumā. Būtībā viņi dzīvo neatkarīgu dzīvi, lai gan atrodas zem viena jumta.

Ja centīsities runāt ar viņiem, tad katrs no laulātajiem vainos otru par stindzinošo aukstumu attiecībās. Ziemas var ilgt mēnesi, var ilgt trīsdesmit gadus. Tā var sākties trīs mēnešus pēc

kāzām vai arī pusmūžā.

Ja Tava laulība ir ziemas periodā, var šķist, ka cerības nav. Bet nepadodies! Tāpat kā nebūtu prātīgi aukstā ziemas naktī apgulties sniegā un gaidīt nāvi, nav iemesla pasīvi pieņemt ziemas aukstumu laulības attiecībās. Ir izeja! Tā sākas ar cerību.

Pavasaris ir laiks, kad pāris var piedzīvot pozitīvas izmaiņas. Tas ir laiks jaunam sākumam un dzīvesveidam. Tas ir laiks, lai izrādītu īpašu uzmanību un rūpes viens otram.

Iespēja piedzīvot pavasari attiecībās nav tikai jaunlaulāto priekšrocība. Spirtā gadalaika burvību var baudīt ikviens pāris jebkurā dzīves posmā, radot abpusēju iedvesmu un atsaucoties jauniem izaicinājumiem.

Kā var zināt, ka abu sirdīs mājo pavasaris? Pavisam vienkārši! Pavasaris attiecībās ir tad, ja jūsu attiecībām atbilst šādas pazīmes: meklējat vislabāko veidu, kā paust savu mīlestību; mīlestība ir optimisma pilna; jūs novērtējat savas attiecības; uzticieties un esat uzticami; abi plāno kopīgu nākotni.

Nobeigumā sens stāsts

Kādam indiāņu vīram bija četri dēli. Viņš gribēja viņiem iemācīt, lai viņi pārsteidzīgi nenovērtē lietas un nepieņem nepārdomātus lēmumus. Šī mērķa dēļ laiku pa laiku vienu pēc otra viņš viņus sūtīja aplūkot bumbieri, kas auga tālu no viņu mājām.

Vecāko sūtīja ziemā, otru pavasarī, trešo – vasarā, pašu jaunāko – rudenī.

Viņš uzaicināja visus kopā pastāstīt, ko viņi redzējuši. Vecākais teica – tas bija neglīts koks, noliecies, ar apsūņojušiem zariem. Otrs teica: nē, ko tu – tas bija pilns zaļiem pumpuriem un cerībām. Trešais nepiekrita ne vienam, ne otram, jo koks bija ziedos, smaržoja tik saldi, bites dūca ziedu kurvīšos. Jaunākais dēls nespēja noticēt dzirdētajam – tas bija pilns garšīgiem, augļu noliektiem zariem, izskatījās bagātīgi.

Tēvs teica, mani dēli, nestrīdieties, jums visiem četriem ir taisnība – jūs koku redzējāt dažādos gadalaikos. Jūs nevarat spriest par koku, tikai redzot to vienā gadalaikā, uz koku jāskatās visa gada garumā.

Koks var likties neglīts, bet tas guļ ziemas miegu, tas nenožīmē, ka rudens nebūs bagātīgs. Ja mēs padodamies, kad iestājusies ziema, mēs nekad neredzēsim cerību pilnu pavasari, vasaras ziedu skaistumu un rudens pilnbriedu. Neļaujiet viena gadalaika sāpēm un rūgtumam nogalēt cerību un prieku pārējos! Lai Dieva svētība ar jums, mīlie lasītāji, visās ģimenes starpsezonās, laulības gadalaikos un pārmaiņu laikapstākļos!

„Baudi šo dzīvi ar savu mīloto sievu visās tajās ātri zūdošajās dzīves dienās, ko Dievs tev ir piešķīris zem saules, cauri visam tavam niecības pilnam mūžam; patiesi tas ir tas, kas piekrīt tev šai mūžā, un tas ir atalgojums tev par pūlēm, kādām tu nododies zem saules.”

attiecībās iestāties pilnbrieds, jo ir bijis daudz pienākumu – ģimenē, darbā, sadzīvē, sabiedrībā, karjerā; ir nostabilizējušās intereses un hobiji; izveidojies nemainīgs tuvu un tālāku draugu un paziņu loks.

Rudenim nedrošības krāsu piešķir realitāte, ka dažkārt abu partneru attiecības vasaras pienākumu un atbildību gūzmā ir aizaugušas atmatā, paši tuvākie ģimenes locekļi un draugi var sajūst atsvēšināšanās dzestrumu, kas var pāraugt savstarpēju pārmetumu un nīgruma salnās.

Patīkamais rudeni ir tas, ka pēc pirmajām salnām seko krāšņas, saulainas, mīlas atvasaras, kad laiks ir kopā ap-

KRŪ: Re, Krā, es atkal tevi atradu! Tu nemaz nemāki kārtīgi paslēpties!

KRĀ: Nekā! Es ļoti labi māku slēpties, bet ar tevi vairāk paslēpes nespēlēšu, jo tu šmaucies!

KRŪ: Kā tad es šmaucos?

KRĀ: Tu visu laiku nolūri, kur es slēpjos!

KRŪ: Nemaz nē!

KRĀ: Es pati redzēju, kā tu ar vienu aci lūrēji! Tas nav krietni! Un ar tik nekrietniem elementiem, tādiem kā tu, es vairs nespēlēšos!

KRŪ: Es esmu nekrietns?!

KRĀ: Jā gan!

KRŪ: Nu, vai zini! Man nepatīk, ka tu tā man saki!

KRĀ: Starp citu, krietnums ir viena no Gara augļa īpašībām! Tu lielījies, ka tev ir visas Gara augļa īpašības, bet šīs, lūk, tev nav ne drusciņas!

KRŪ: Tu, Krā, gribi teikt, ka man nav krietnuma?

KRĀ: Nav gan!

KRŪ: Vispār ko tas nozīmē – būt krietnam? Droši vien būt krietnam, tas ir ļoti grūti, un vispār es domāju, ka krietnums ir liels deficīts!

KRĀ: Krietnums nav nekāds deficīts! Vai nu tu esi godīgs, vai neesi – to tas nozīmē!

mamma: Būt krietnam – tā ir ļoti vērtīga īpašība!

KRŪ: Kas ir tik vērtīgs krietnumā?

mamma: Vai tu, Krū, gribētu sev tādus draugus, kuriem var pilnīgi uzticēties?

KRŪ: Protams!

mamma: Un tādus, kuri tevi nepieviļ un izpilda to, ko solījuši?

KRŪ: Nu, protams!

mamma: Vai tev patīk, ja mamma un tētis tevi mīl no sirds, ir taisnīgi pret tevi un nekad nedara tev pāri?

KRŪ: Kā tad! Tas man ir ļoti svarīgi!

mamma: Redzi, būt krietnam, tas nozīmē būt tādam, kam var uzticēties.

KRĀ: Jā, jo tas, kurš ir krietns, tas ir godīgs!

mamma: Un vēl – krietnam var uzticēt arī visādus darbiņus, jo tāds visus darbus padara rūpīgi un līdz galam!

KRĀ: Nu, no Krū to nesagaidīsi nekad mūžā!

KRŪ: Labāk nevajag tā runāt. Es vispār, ja ļoti vajag, varu arī mainīties! Un turklāt ļoti ātri. Man tikai vajag kādu paraugu. Tu, mammucīt, nevienu tādu nezini?

mamma: Zinu gan. Atceries Bībeles stāstiņus, kurus esam lasījuši? Tajos ir pietiekami daudz atdarināšanas cienīgu paraugu.

KRŪ: O, jā, es pats atcerējos! Reiz, mammucīt, jūs ar tēti mums lasījāt par kādu vīru vārdā Jāzeps.

Atceries, Krā?

KRĀ: Jā. Nekrietnie brāļi viņu pārdeva vergu tirgotājiem, un Ēģiptē Jāzepu nopirka kāds varens vīrs.

KRŪ: Šis bagātnieks ātri vien uzticēja visu savas bagātības pārvaldīšanu Jāzepam, jo redzēja, cik ļoti uzticams un krietns vīrs Jāzeps bija! Viss, kam Jāzeps pieķērās, tam ļoti labi veicās.

mamma: Viņš bija krietns tāpēc, ka pilnīgi visās lietās uzticējās DIEVAM. Nekas viņu nevarēja izšaubīt no šīs uzticības un godīguma nevienā situācijā.

KRĀ: Tādēļ arī viņš kļuva par tik ļoti svarīgu vīru Ēģiptē. Pat par pašu galvenāko tūlīt aiz faraona!

KRŪ: Ja tā padomā, tad Bībeles stāstos var atrast daudz krietnu cilvēku. Tāds bija Noa, Ābrahams, Jēkabs, Jāzeps... galu galā – pats JĒZUS!

mamma: Un visus viņus krietnus padarīja pilnīga uzticība DIEVAM. Patiesībā bez DIEVA GARA palīdzības un paklausības VIŅAM neviens nevar dabūt nevienu pašu Gara augļa īpašību, jo DIEVS ir Tas, kurš tās audzē mūsu sirsniņās.

KRĀ: Nu, jā. Tāpēc jau arī tās sauc par GARA

augļa īpašībām.

KRŪ: Nu, tad es ar to arī sāksu – visās lietās uzticēšos un paklausīšu DIEVAM. Un vairs, māšuk, neblēdīšos un nelūrēšu, kad spēlēsim paslēpes. Man jāpaspēj līdz festivālam, kad satikšos ar bērniem, izaudzēt kādu gara augļa īpašību savā raksturā. Smuks jau es esmu, bet tā nav rakstura īpašība – tādu smukiņu mani DIEVS uzradīja.

Mēs taču esam DIEVA draugi, vai ne?

mamma: Starp citu, daudzi bērni jau sparīgi gatavojas šim jaukajam pasākumam.

KRĀ: Tiešām? Ko tad viņi dara?

mamma: Daudzi, piemēram, jau atsūtījuši savus radošos darbiņus izstādei! Zīmējumus, dzejoļus. Bērni mācās arī uzvedumus un dziesmas, ko redzēsīm un dzirdēsīm festivālā.

KRŪ: Kādi gan malacīši ir šie bērni! Nevaru vien sagaidīt, kad satiksimies!

KRĀ: Pacieties, brālīt, vairs nemaz tik ilgi nav jāgaida.

KRŪ: Nu, tad teiksim visiem - uz drīzu tikšanos festivālā!

31. MAIJĀ
PLKST. 14:00

Vidzemes un Latgales reģionam
Cēsu adventistu dievnamā,
Līgatnes ielā 1

7. JŪNIJĀ
PLKST. 14:00

Kurzemes un Zemgales reģionam
Talsu adventistu dievnamā,
Krievraga ielā 3

Programmā:

13:15 – 13:50	Dalībnieku reģistrācija
14:00	Festivāla priekšnesumu programmas 1.daļa
14:45	Radošās darbnīcas
16:00	Launags
16:30 – 18:00	Festivāla priekšnesumu programmas 2.daļa

Uzziņai:

Festivāla laikā būs bērnu radošo darbu izstāde un apbalvošana.

Rīko Adventistu baznīcas Bērnu kalpošanas nodaļa.

Atbalsta Adventistu Latvijas draudžu savienība, Baltijas ūnija un Transeuropas divīzija.

Vairāk info un pieteikšanās
pie Mārites (tāl.29869979).

mīlestība / miers / prieks / izturība / krietnums
labestība / uzticamība / lēnprātība / savaldība

Lappusīti sagatavoja:
Mārīte Lipska, Ingrīda Markusa, Dace Garsila.

Glābti, lai MĪLĒTU

Luīze Latgale

Mēs dzīvojam laikmetā, kurā mūsu attiecības ar līdzcilvēkiem ir kļuvušas virspusējas un steidzīgas. Mēs domājam par to, kas mums vēl jāpaspēj, kur jānokļūst, kas jāizdara u.tml. Mūsu dzīves kļūst paviršas un uz sevi vērstas, ieraujot mūs ikdienas rūpju mutulī. Vai tāds ir Dieva nodoms mūsu dzīvē, ka kļūstam norūpējušies un pavirši? Nebūt nē!

Dievs mūs aicina uz kaut ko daudz svarīgāku – Viņš mums ir uzticējies izplatīt MĪLESTĪBAS evaņģēliju cilvēkiem, kas ir mums apkārt ik dienas, un cilvēkiem, kas Viņu vēl nepazīst.

Bieži vien mums ir lieli mērķi un plāni, mēs vēlamies darīt ievērojamas lietas, sludināt apkārtējiem evaņģēliju, vest cilvēkus pie Kristus un mantot dvēseles. Taču reizēm mēs aizmirstam pašu svarīgāko, uz ko Kristus mūs kā savus dārgos evaņģēlija kalpus aicina – nesavtīgu, pašai izlēmtu mīlestību pret cilvēkiem, kas ir mums līdzās ik dienas. Mateja ev. 22:39 Jēzus saka: „Tev BŪS mīlēt!” Viņš nesaka – Tu vari mīlēt, ja vēlies. Viņš saka – Tev BŪS mīlēt, uzsverot mīlestības lielo nepieciešamību cilvēku savstarpējās attiecībās. To sakot, Viņš mīlestībā mums atgādina, lai mīlam cits citu, jo zina, cik ļoti mums visiem nepieciešama mīlestība un pieņemšana.

Duglass Kūpers grāmatā „Dievišķā mīlestība” raksta: „...katras cilvēcīgās būtnes vislielākā un vissvarīgākā vajadzība ir, lai to mīlētu un pieņemtu.” Mīlestība ir vislabākais un visspēcīgākais evaņģēlijs, ar kādu varam aizsniegt cilvēku sirdis. Mums nav spēcīgāku darba rīku par vienkāršu, pazemīgu mīlestību citam pret citu. Tas ir evaņģēlijs, kas mums jāpraktizē savā dzīvē ik dienas. Mēs nevaram sludināt gudrības un dažādas pamācības cilvēkiem, sakot, ka Dievs ir mīlestība, ja paši ar savas dzīves piemēru to neparādām un paši nemīlam cilvēkus tāds, kādi viņi ir. Tie, kas nav sastapušies ar Dieva mīlestību savā dzīvē, un, it sevišķi, kas nav patiesu mīlestību sajutuši ģimenē, par Debesu Tēva mīlestību mācās no mums – kristiešiem – cilvēkiem, kas pazīst Tēva mīlestību. To apstiprina arī Jāņa teiktie vārdi evaņģēlija 13. nodaļas 35 pantā: „No tā visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā.” Cilvēki netic vārdiem, kas nesaņem ar darbiem, jo mūsu darbi runā daudz skaļāk par mūsu izteiktajiem vārdiem.

„Kristieši, kas viens otram parāda nesavtīgu mīlestību, sniedz par Kristu liecību, ko neticīgie nevar ne noliegt, nedz atspēkot. Ir neiespējami novērtēt tāda piemēra spēku.” (Liecības Draudzei 5. sējums 168.lpp.)

Dievs katra cilvēka sirdī ir licis ilgas pēc mīlestības, un, tieši meklējot mīlestības vajadzības piepildījumu, mēs esam atrauši Dievu.

Mūsdienu draudzēs ir dažādi speciālisti – pārvaldnieki, sabiedrisko attiecību speciālisti, finanšu speciālisti un visādu citu profesiju pārstāvji, kas kalpo Kungam ar saviem talantiem draudzē un ārpus tās, bet, kādēļ draudzēs nav mīlestības speciālistu, kas mīlētu apkārtējos cilvēkus bez nosacījumiem un tos pieņemtu? Patiesībā ikkatram kristietim vajadzētu būt mīlestības speciālistam (māceklim) kā draudzē, tā ārpus tās,

jo „Dievs nevienam no mums nav aicinājis cilvēku pārveidošanas darbā. Viņš tikai lūdz un pavēl, lai mēs tos mīlētu tāds, kādi viņi ir” (D.Kūpers).

Dievs ir mīlestība! Vai Tu esi mīlestība?

No 11. līdz 13. aprīlim Mālpilī notika VIII jauniešu konference „Glābti, lai mīlētu”, pulcējot kopā vairāk nekā 120 jauniešus no dažādām Latvijas draudzēm. Jaunieši klausījās uzrunas, seminārus un darbojās grupās ar vienotu mērķi – lai labāk izprastu Dieva beznosacījumu mīlestības nepieciešamību un iemācītos to efektīvāk pielietot savā ikdienas dzīvē. Lūk, dažu konferences dalībnieku iespaidi par aizvadīto VIII jauniešu konferenci:

Arta Prelgauska: „Konference ir kaut kas tāds, kas izmaina daļu no tevis. Šajā konferencē bija tik daudz iedvesmojošu runu, ka es domāju – neviens neaizbrauca mājās tukšs. Dievs mums visiem dāvāja brīnišķīgas dāvanas.”

Krišjānis Grīnbergs: „Konference bija ļoti nopietna. Ja kādam tā šķita pārāk nopietna, es aicinu izlasīt grāmatu „Laikmetu Ilgas”, un, ja iespējams, atrast Duglasa Kūpera grāmatu „Dievišķā mīlestība dzīvē”. Mīlestība ir izvēle, un Dievs aicina ikvienu izvēlēties mīlēt apkārtējos un pagodināt Viņu, kalpojot apkārtējiem arī ikdienā – mazajās lietās, mīlot savu ģimeni, draugus un kolēģus brīdī, kad viņus ir grūti mīlēt.”

Kristīne Kalmane: „Konference man deva daudz – gan jaunu atziņu, gan jaunu draugu. Viena no atziņām, kura man lika daudz ko pārdomāt: “Ir viegli mīlēt patiesību un Jēzu, pamēģināsim mīlēt brāļus un māsas!”

Indijas bērnu PROJEKTS

ADRA Latvija, pateicoties vairākiem individuālajiem ziedotājiem, Slokas un Rīgas 7. draudzei, Dieva vadībā jau otro mācību gadu atbalsta Indijas bērnus no Amapeta ciemata, sūtot četrus lielākos bērnus adventistu Nuzvid vidusskolā un trīs mazākos Sai Merit skolā.

2012. māc. g. atbalstījām vienu bērniņu, bet 2013. māc. g. – septiņus. Saskaņā ar noslēgto līgumu starp ADRA Latvija un Nuzvid vidusskolas direktoru, ir pārskaitīta maksa, kas nosedz skolas naudu, uzturu trīs reizes dienā, skolas formu, higiēnas preces, mācību grāmatas un iespēju dzīvot kopmītnēs, jo mājas atrodas tālu.

Tie, kas nav sekojuši līdzī projektam, var iepazīties ar to iepriekšējo AV izdevumu rakstos (2013. gada marts un oktobris)*. Šobrīd tuvojas jauns mācību gads, kad 2014. gada jūnija vidū bērniem jāsāk nākošā klase. Gatavojoties jaunajam

mācību gadam, vienai no projekta vadītājām Vinetai Krauliņai (Londona, UK) bija iespēja rīkot labdarības koncertu ar mērķi vākt ziedojumus. Koncerts notika š. g. 13. aprīlī Londonas Imperiālajā koledžā, kas ziedoja zāli un deva iespēju spēlēt uz Londonas vienām no dārgākajām klavierēm. Divu stundu ilgajā pasākumā lielāko muzikālo ieguldījumu bija aicināti dot četri E. Dārziņa Mūzikas skolas audzēkņi, Rīgas 7. draudzes bērni Anna Marija, Emīlija, Konrāds un Teodors. Vijole, klaviers, mežrags un čells bērnu izpildījumā skanēja ļoti skaisti, tagad koncerta ieraksts ceļos uz Indiju šajā vasarā iepriecināt arī Amapeta ciemata iedzīvotājus, īpaši mūsu atbalstītos bērnus tur. Ir plānots ar Dieva svētību septiņiem bērniņiem, kurus jau sponsorējam šajā mācību gadā, pievienot vēl trīs.

Šī ceturkšņa misijas ziņas ir par Indiju un dažādiem projektiem, kuriem vajadzīgs vispasaules draudžu finansiālais atbalsts, ziedojot tiem. Esiet devīgi arī ADRA Latvija Indijas bērnu projektam, jo Dievs ir uzticējies savai draudzes ģimenei no Latvijas bērnus no Amapeta ciemata Indijā un dod iespēju

būt Viņa darbabiedriem. Par mazāk nekā 1 EUR dienā bērni ir paēduši trīs ēdienreizes, saņem labu izglītību, naktsmājas, apģērbu un Bībeles vēsti. Redzot rūpes par bērniem caur šo projektu, arī ciemata iedzīvotāji un bērnu vecāki ir ieguvuši uzticību, izrāda interesi un sākuši mācīties Bībeli. Īpaši vēlos vēlreiz uzrunāt tos, kuri ziedoja iepriekšējā gadā – ar jūsu palīdzību ir izdevies segt septiņu bērnu skolas maksu! Ar šo ziedojumu esat savā veidā uzņēmušies atbildību un daļēju aizgādību par šiem bērniem. Tāpēc ticam, ka viņi ir jūsu sirdī un jūs tos nepametīsiet novārtā, bet iespēju robežās atbalstīsiet arī turpmākajā mācību gadā, par ko jau iepriekš pateicamies. Ziedojumus individuālie ziedotāji un arī citas adventistu draudzes aicinātas ieskaitīt “ADRA Latvija” kontā LV77HABA0551002308686, ar norādi “Indijas bērnu projektam”.

Vineta Krauliņa labdarības koncertā Londonā projekta prezentācijas laikā teica: „Viss sākas ar lūgšanu... tiem, kas tic.” Kāpēc tieši Amapeta ciemats? Tāpēc, ka tur vietējais sludinātājs bija gadu lūdzis Dievu, lai atsūta palīdzību glābt bērnus no vardarbības un bezcerības, vecākus no alkohola un ātras nāves, lai palīdz viņiem dāvēt cerību, kas atrodama Kristū. Kāpēc Latvija? Tāpēc ka Māris Krauliņš un viņa māte Vineta Krauliņa ir latvieši, kas Dievu atraduši Latvijā, bet turpina atsaukties Viņa aicinājumam un darbiem, atrodoties arī Anglijā. Kāpēc es? Tāpēc ka mans toreiz piecgadīgais dēls teica: „Es atdodu pusi no savas krājkasē sakrātās naudiņas šiem bērniem, mums viņiem jāpalīdz!” Un mēs ar ģimeni sapratām, ka konfektes, cepumi un košļājamās gumijas, ko var nopirkt par naudu, kas ir līdzvērtīga vienas dienas skolas naudai Indijā, var palikt arī nenopirkta, ja Dievs caur šo naudu var glābt bērnus un atbildēt lūgšanas.

Es vēlētos aicināt līdzdalīt Dieva mīlestību un atbalstu caur mūsu ziedojumiem un aizlūgšanām par bērniem, ģimenēm, skolotājiem, projekta vadītājiem, Džonu, kurš Indijā ir projekta koordinators visa gada laikā. Šī ir konkrēta iespēja būt par svētību un būt par daļu no Dieva atbildes uz lūgšanu, būt par misionāriem. Izstāstiet arī saviem bērniem un aiciniet viņus atteikties no kāda kāruma, pievienojot maksu par vienu vai vairākām mācību dienām ADRA Latvija atbalstītajiem bērniem Indijā.

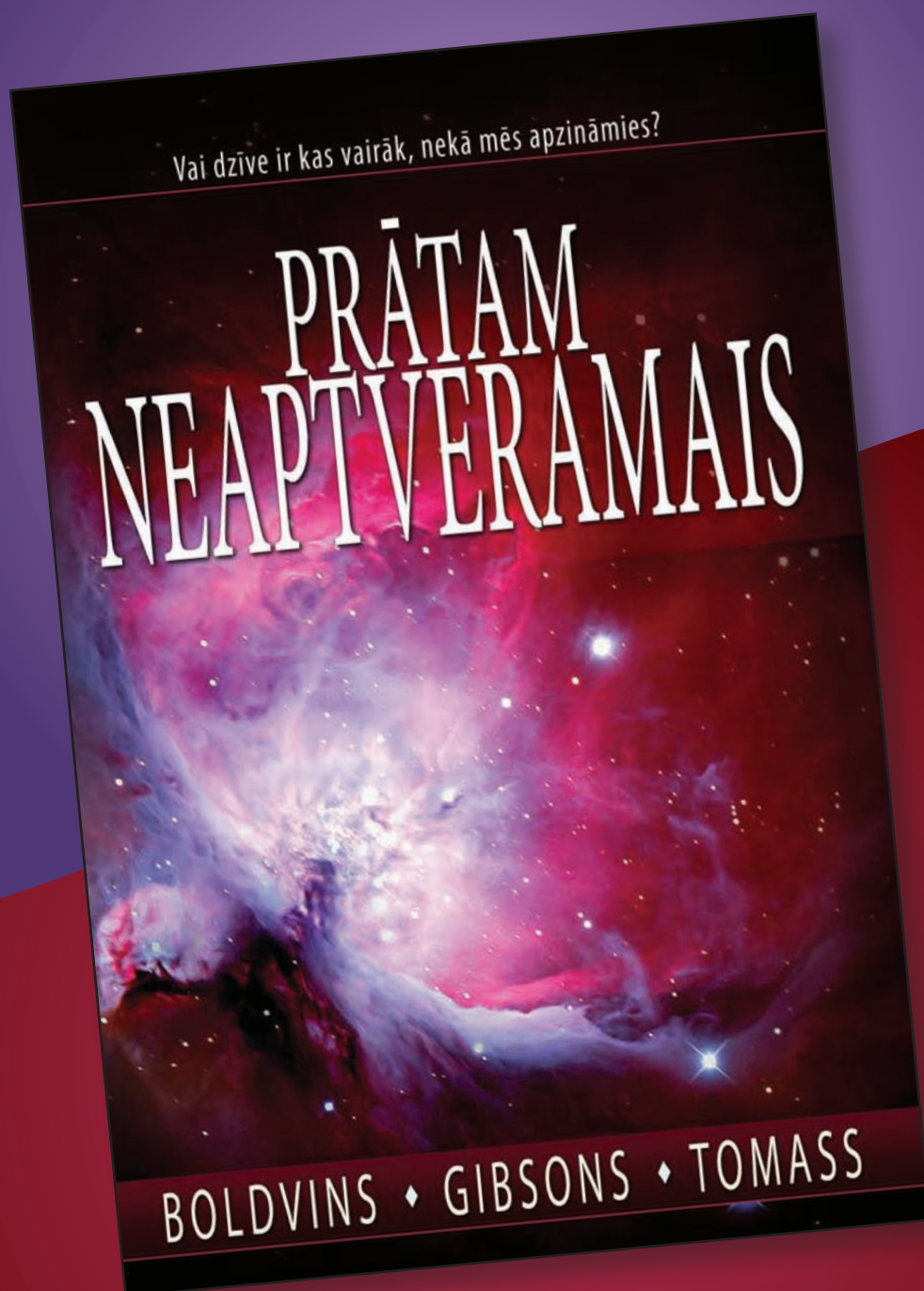
*Vairāk par projektu varat lasīt un skatīt www.adra.lv sadaļā “Indijas bērnu projekts”.

Sigita Pešele,
ADRA Latvija Indijas Bērnu Projekta
koordinatore.

MISIJAS GRĀMATA 2014

IZMANTO LIELISKU IZDEVĪBU UN UZDĀVINI SAVAM DRAUGAM,
PAZIŅAM VAI DARBA KOLĒĢIM VĒRTĪGU GRĀMATU!

VISUMĀ IR DAUDZ VAIRĀK ZVAIGŽŅU NEKĀ SMILŠU GRAUDU VISĀS PASAULES PLUDMALĒS. ZVAIGZNES, KO MĒS REDZAM PIE DEBESĪM, IR KĀ SMILŠU SAUJA. ŠAJĀ LIELAJĀ PASAULĒ MŪSU MAZĀ PLANĒTA IR TIKAI NELIELS PUNKTIŅŠ, TIK TIKKO PAMANĀMS. ŠAJĀ GRĀMATĀ APLŪKOTI NE TIKAI VISUMA UN DZĪVĪBAS BRĪNUMI UZMŪSU MAZĀS PLANĒTAS, BET ARĪ PATS BŪTISKĀKAIS — MŪSU EKSISTENCES BRĪNUMS. JAU NO CILVĒCES VĒSTURES PIRMAJĀM DIENĀM CILVĒKI IR DEDŽĪGI MEKLĒJUŠI ATBILDES UZ DZĪVES SVARĪGĀKAJIEM JAUTĀJUMIEM. KĀPĒC MĒS ESAM ŠEIT? KURP MĒS DODAMIES? KAS NOTIEK AR MUMS PĒC NĀVES?

GRĀMATU VAR IEGĀDĀTIES IZDEVNIECĪBAS PATMOS GRĀMATU GALDĀ RĪGĀ, BAZNĪCAS IELĀ 12A, KĀ ARĪ ADVENTISTU DRAUDZĒS VISĀ LATVIJĀ